

lluita

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

obrera

CCOO torna a guanyar les eleccions sindicals

- Conferència de Dones i Homes amb l'objectiu de **feminitzar el sindicat**
- CCOO exposa al nou Govern de la Generalitat les **prioritats** per reactivar l'economia
- L'augment dels preus dels productes de primera necessitat fan **insuficient** la revaloració de les pensions

GENER-MARÇ 2016

ENTREVISTA 4

Teresa Torns: "Pots lluitar per la igualtat entre homes i dones en el mercat de treball, però a casa et pots trobar que aquesta igualtat no apareix"

DONA 6-7

CCOO celebra una conferència de dones i homes amb l'objectiu de feminitzar el sindicat

MERCAT DE TREBALL 8-9

Continuen les taxes d'atur insostenibles i uns nivells d'ocupació i activitat molt baixos

POLÍTICA 10-11

CCOO exposa al nou Govern de la Generalitat les prioritats per reactivar l'economia mitjançant el treball digne i la lluita contra l'atur, la pobresa i les desigualtats

SINDICAT 16-17

CCOO torna a guanyar àmpliament les eleccions sindicals

SECTOR 22-23

No hi haurà canvi a l'Ajuntament de Barcelona si no canvien les relacions laborals

Conflicte permanent a la sanitat pública catalana

TERRITORI 26

El Fòrum Social del Baix Llobregat es mobilitza per l'educació i la sanitat públiques

SOSTENIBILITAT 28-29

La nova línia L9 Sud, un avenç de mobilitat de la ciutadania

Deixarà de ser *interruptus* el tramvia de Barcelona?

COOPERACIÓ 30

Els nous Objectius de Desenvolupament Sostenible: una aposta mundial per eradicar la pobresa i combatre la desigualtat

editorial

La força de la representativitat

El 31 de desembre s'ha tancat el període d'eleccions sindicals 2012-2015. Aquest resultat certifica el nivell de representativitat de les organitzacions sindicals i determina quina serà la composició de les meses de negociació dels convenis col·lectius i la representativitat institucional dels propers quatre anys. De nou, CCOO hem guanyat les eleccions sindicals, amb un resultat que millora i incrementa la diferència amb el segon sindicat, tant a Catalunya com al conjunt de l'Estat. Consolidem, així, la posició de primera força sindical des que se celebren eleccions, l'any 1978.

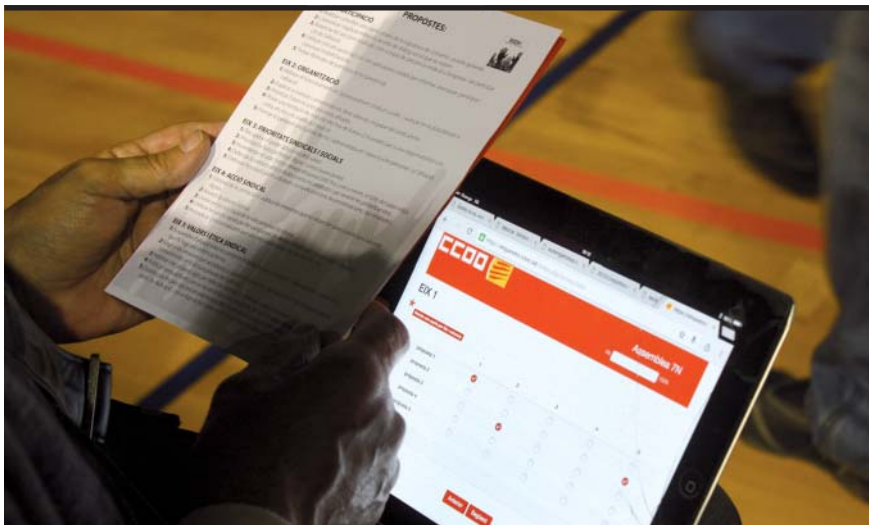
Això no ha estat fàcil. Eren les eleccions que recollien la destrucció d'ocupació i la precarietat laboral, conseqüències de la crisi, les polítiques d'austeritat i les reformes laborals. Per això cal reconèixer el gran esforç que ha fet el conjunt del sindicat i els milers de dones i homes que han posat tota la seva energia per aconseguir aquests resultats, i els milers de treballadors i treballadores que amb el seu vot ens continuen donant la seva confiança.

Les eleccions sindicals són l'expressió de la democràcia a les empreses. Quan els treballadors i les treballadores escullen la seva representació estan exercint un dels drets bàsics en una societat democràtica, que és el dret a escollir i a ser escollit. Però aquest dret no el pot exercir tothom: les persones que treballen en empreses de menys de 6 treballadors no poden fer eleccions; les que treballen amb contractes temporals de menys de 6 mesos de durada no es poden presentar a delegat o delegada. I, a més, encara hi ha empreses que t'acomoden per formar part d'una candidatura o on saps que no et promocionaran si ets representant sindical.

Els resultats electorals ens renoven les forces per seguir defensant drets i construint alternatives a la situació actual. Per continuar lluitant per millorar les condicions laborals de la gent; per lluitar contra la precarietat del treball que s'ha instal·lat per culpa de les reformes laborals; per estar al costat dels treballadors i les treballadores que veuen amenaçat el seu lloc de treball com a conseqüència de tancaments i deslocalitzacions d'empreses... Per reclamar la derogació de la reforma laboral i revertir les retallades i les privatitzacions.

Tenim reptes laborals, socials i institucionals que cal abordar i la força dels vots per exigir a les empreses, al carrer i a les institucions un canvi en les condicions laborals, socials i de vida. ■ **Dolors Llobet**

Comencem a posar en marxa els acords de l'Assemblea sindical oberta

L'Assemblea sindical oberta ha suposat posar en marxa noves formes de participació i de debat

L'Assemblea sindical oberta (ASO) ha estat un procés participatiu que ha tingut per objectiu reflexionar i fer propostes per adequar el sindicat a les profundes transformacions econòmiques, socials, culturals i polítiques que viu la nostra societat i que ens obliguen a repensar i renovar les nostres propostes, la nostra acció sindical, l'organització i les formes de funcionar.

El procés participatiu, que va començar el mes de maig del 2015, va cloure el 7 de novembre amb una gran assemblea al pavelló esportiu de Sant Adrià de Besòs. Allà vam validar les propostes construïdes en les assemblees, els debats i els seminaris i a través d'una enquesta a l'afiliació, i se'n van prioritzar 25 entre les 100 escollides en tot el procés.

Tot just acabada l'assemblea de cloenda vam començar la fase d'aplicació de les propostes que, segons la seva complexitat i magnitud, hem classificat en mesures d'aplicació immediata i mesures que requereixen modificacions estatutàries o que han de formar part dels debats i de les decisions que s'hauran de prendre en el proper congrés.

Consultes vinculants

Entre les propostes que ja hem posat en marxa hi ha la de fer consultes vinculants abans de la signatura de convenis i acords generals. Per això hem constituït un grup de treball intern que desenvoluparà la

proposta a tots els nivells del sindicat i, alhora, hem començat a posar-la en marxa de manera experimental amb motiu de la signatura de l'Acord interprofessional de Catalunya.

Un altre exemple d'aquesta fase d'implementació ha estat l'organització de la Conferència de Dones i Homes del sindicat. Seguint la metodologia de l'ASO, hem realitzat una enquesta a l'afiliació i una sèrie de debats presencials on hem triat quines són les propostes en igualtat de gènere que ens facin avançar amb l'objectiu de feminitzar el sindicat i que formaran part dels debats del proper congrés.

Però més enllà de l'aplicació de les propostes concretes, tot el procés de l'assemblea sindical oberta ha suposat posar en marxa noves formes de participació, de debat i de funcionament que ja estan determinant com treballem i que, ben segur, marcaran la forma de fer el congrés i les properes etapes del sindicat.

■ **Dolors Llobet**

CCOO celebra els 40 anys de l'Assemblea de Barcelona

CCOO celebrarà el proper mes de juliol els 40 anys de la creació de l'Assemblea de Barcelona, que va servir per establir les bases del sindicat sociopolític, autònom, de classe, democràtic i plural que CCOO és avui en dia, després de la dictadura feixista del general Franco.

La celebració constarà de dos actes destacats: el primer se celebrarà a l'Església de Sant Medir de Barcelona, lloc on l'11 de juliol del 1976 va iniciar-se la transformació de CCOO en central sindical, i el segon es durà a terme en una de les indústries de l'àrea metropolitana, encara per determinar, per commemorar les lluites per la llibertat i els drets després de la dictadura i comparar-les amb les que tenen els treballadors i treballadores actuals de moltes empreses. ■

“Pots lluitar per la igualtat entre homes i dones en el mercat de treball, però a casa et pots trobar que aquesta igualtat no apareix”

TERESA TORNS

és doctora en sociologia i membre del Centre d'Estudis Sociològics sobre la Vida Quotidiana i el Treball de la Universitat Autònoma de Barcelona.

■ **CCOO de Catalunya ha celebrat la segona Conferència de Dones i Homes. La primera va tenir lloc l'any 1991. S'han debatut els mateixos temes de fa 25 anys: bretxa salarial, conciliació laboral i familiar, les tasques de cura dels fills i les persones grans, la promoció laboral de les dones... Això és preocupant, no?**

És preocupant, però, amb perspectiva històrica, 25 anys són molts per a la vida de les persones, però pocs per als canvis que es puguin produir. Perquè les coses vagin millor es requereixen una sèrie de canvis estructurals. Però em preocupa que la persistència de les desigualtats de gènere en el mercat de treball en 25 anys no hagi millorat, tot i que hem après a anomenar-ho d'una altra manera perquè aleshores no parlàvem de *bretxa salarial*. Sabíem que les dones cobraven menys salari i en dèiem *discriminació salarial*. I hem sabut que aquestes diferències no són fàcils de llimar, es resisteixen. Probablement perquè no només es poden solucionar canviant les coses en el mercat de treball. Ha anat tan malament que el que era una norma de l'ocupació femenina, la precarietat —perquè les dones sempre hem tingut menys salari, més contractes a temps parcial i més contractes temporals—, avui en dia ens hem igualat a la baixa amb els homes. La precarietat afecta ara tothom, especialment les persones joves. En bro-

ma diem que en aquest país hem pagat una operació de canvi de sexe molt barata, ja que els nois, pel que fa a les oportunitats laborals, s'han convertit en dones. Durant aquests 25 anys no parlàvem de la conciliació, ja que hem pensat que hi havia problemes que només afectaven les dones, i això no és cert, afectaven tothom i es mostraven en el mercat de treball com també en la vida quotidiana. Em preocupa que també hi hagi desigualtats entre les mateixes dones, i això és una cosa que no sempre hem sabut dir en veu alta. Les qüestions d'ètnia són molt clares: a les dones immigrades els va pitjor, i a les dones joves, també, i no a totes igual. Tot i que persisteixen aquestes desigualtats podem refinar l'anàlisi que en fem perquè el canvi que es facin siguin millors. I d'aquí ve la meva segona preocupació: persisteixen les desigualtats, es transformen, canvien la fesomia, però no desapareixen. I em preocupa que les propostes que fem no prevegin prou els canvis necessaris perquè aquesta persistència de les desigualtats desaparegui. Hem de mirar fora del mercat laboral i això no vol dir només conciliació, vol dir què fem amb el dia a dia homes i dones per conquerir el benestar quotidià. Cal canviar els horaris, cal lluitar perquè les jornades no siguin el desastre que són. Ara es diu que la gent quan busca una feina no pot preguntar ni la jornada que farà ni el salari que guanyarà. Això sí que és una gran derrota, com ho és que

pensin que aquest és un problema individual que es negocia individualment.

■ **Durant uns anys semblava que la dona s'anava incorporant en millors condicions al món laboral, però sembla que la crisi ha tornat a ser l'excusa per enviar les dones a casa.**

No m'agrada sentir que les dones s'han incorporat al mercat de treball. Catalunya ha estat sempre una de les zones més industrialitzades de l'Estat i on la mà d'obra industrial de primera hora va ser femenina. Oblidem aquesta història de manera molt interessada. Ens oblidem d'una altra història que no volem anomenar com a *treball* que eren les minyones, les dones que servien, les dones de fer feines i les múltiples formes d'economia submergida, les dones cosint a casa, ajudant a despatxar els caps de setmana, anant a netejar les cases d'altres... Les dones de classe treballadora han treballat assalariatament en aquest país des de primera hora, tant a la fàbrica com al seu domicili o en els domicilis d'altres. Oblidar això és negar la història. Quan les dones hem estat en el mercat laboral i en les lluites sindicals, fins i tot fabricant la disponibilitat perquè el homes poguessin militar millor, hem aconseguit un període d'una certa bonança que hem tingut des dels anys seixanta. Però la crisi sempre la paguen els més dèbils, que són els infants i les dones.

■ **De fet, hi ha hagut legislació per millorar els aspectes d'igualtat en el món laboral, però ha estat insuficient?**

Som molt amants de les lleis, però no de complir-les. Esgarrapar drets costa moltíssim; que la llei els garanteixi costa molt més. Tenia companys de negociació col·lectiva que deien que ja voldrien ells que els empresaris complissin els convenis. Pensant en la llei del 2007, tenim una igualtat formal, però no real. És cert que ha canviat molt la mentalitat de les dones joves, que han crescut amb la idea que elles sí que són iguals. S'emporten una gran sorpresa quan descobreixen que aquesta igualtat a escala real no existeix en la quotidianitat. Tu pots lluitar per la igualtat en el mercat de treball, però a casa et pots trobar que aquesta igualtat no apareix. Les polítiques europees d'igualtat que s'han fet lligades al mercat laboral ensopeguen amb el que s'anomena la *divisió sexual del treball*. Els homes es continuen considerant els principals guanyadors del pa, amb les dificultats d'avui en dia i les crisis de masculinitat que això comporta, i les dones que treballen com a assalariades continuen pensant que la seva obligació és tenir cura dels seus i tenir la casa com una patena.

■ **La major presència de la dona en el món laboral no ha anat acompanyada d'un equilibri de les tasques domèstiques entre homes i dones. Tenim un problema cultural dels homes, però també de les dones?**

On es dona la situació de desequilibri és a l'interior de la llar familiar. Puc fer tot el que vulgui de portes enfora, lluitar com s'ha fet des de l'esquerra, amb derrotes incloses, però quan passes la porta de casa s'acaba el debat. El canvi més fort que s'ha produït dins de casa és no tolerar la violència de gènere, però la resta no ho hem canviat. I quin és el preu? Que ho acaben pagant els més dèbils dins la llar, que són aquells que necessiten cura quotidiana, els que vénen al món i els que se'n van. Sabem que l'ensenyament i la sanitat són necessaris, ho hem assumit, i per tant podem lluitar per aquests drets. El problema és que allò que no veiem com a necessari no lluitem per aconseguir-ho. Continuem

pensant que aquest és un tema privat de les dones a la família. És més difícil de canviar entre la classe treballadora, molt més conservadora en aquests temes que altres grups socials. La idea de *jo haig de poder amb tot* està molt arrelada en les dones. *Darrere de tot gran home hi ha una dona exhausta*. Darrere d'una gran dona acostuma a haver-hi la solitud quan arriba a casa. La quotidianitat ens ha portat a malviure. Hem de demanar l'estat del benestar, però m'importa com resollem la quotidianitat, i aquesta no requereix gaires serveis públics, requereix sobretot bons horaris, temps per poder viure dignament i això vol dir tenir un salari digne, però també evitar no fer una altra cosa que treballar.

■ **La discriminació salarial entre dones i homes és un problema que està creixent. Però si la llei diu que a igual treball igual salari, de què parlem quan parlem de bretxa salarial?**

Per començar, parlem del fet que la llei no es compleix. Sabíem, quan començàvem a estudiar el mercat de treball ara fa 30 anys, que com més dones anaven al mercat de treball més augmentaven les desigualtats de gènere. També hem vist augmentar les d'ètnia i generació. Hi ha segregació ocupacional, que vol dir que les dones no ocupem els mateixos llocs de treball que els homes des del punt de vista tant horitzontal com vertical. Horitzontal vol dir que les dones majoritàriament estem concentrades o bé en indústries que requereixen molta mà d'obra, per tant barata, per això estàvem al tèxtil i ara, a l'agroalimentària, o bé estem als serveis a les persones, és a dir, aquells treballs menys qualificats, menys prestigiats i amb pitjors salaris i condicions laborals. En canvi, els homes estan repartits a la bona indústria, a la poca que queda, a la construcció, i en aquelles feines que no tracten directament amb persones, com per exemple la banca. En aquest sector podem veure les dues discriminacions alhora, la de tipus ocupacional, ja que hi ha molts més homes que dones, i la de tipus vertical, que vol dir que les dones que volen promocionar-se no ho poden fer. N'afecta molt poques i és on apareix

la discriminació salarial. Aquesta apareix només amb les dones més ben situades. La gran majoria de dones estan en sectors pitjors. En canvi, ens estem fixant en una discriminació salarial amb aquelles que estan a les cúpules i això és curiós. Amb això no vull dir que no sigui greu: les dones no fem igual treball igual salari, la idea la vam canviar per treball d'igual valor igual salari. I aquí trobem el problema de les categories professionals que construïm de manera diferent. És a dir, una cangur està menys pagada que un

“Darrere de tot gran home hi ha una dona exhausta. Darrere d'una gran dona acostuma a haver-hi la solitud quan arriba a casa ”

mosso de magatzem. Tocar mercaderia està millor pagat que tocar persona. La bretxa salarial només afecta aquelles que volen promocionar-se i no poden. Per exemple, a la universitat, s'hi entra per oposició amb les mateixes oportunitats, però al cap de cinc anys s'ha promocionat més els homes que les dones: aquí tenim el problema. Una, per la lògica del mercat laboral i la categoria professional; l'altra perquè la dona sempre té una altra feina a fer i no té tanta disponibilitat laboral. Però la discriminació real, i de la qual no es parla, és la de l'assetjament sexual. Aquesta discriminació afecta les més dèbils, i la majoria de les dones estem en situació de debilitat. Les condicions laborals precàries estan plenes d'assetjament sexual i no només de pitjors salaris. Afecta totes aquelles persones, especialment joves, que mostren debilitat. ■ **Emili Rey**

CCOO celebra una conferència de dones i homes amb l'objectiu de feminitzar el sindicat

Que el sindicat és reflex de la societat és obvi. Que es compromet en la seva definició i en la seva acció sindical amb la lluita per a la igualtat efectiva de dones i homes, també. Ara bé, tenim art i part d'aquesta societat, i en el context que ens ha tocat viure i compartir, som fermes testimonis, i també còmplices, de les resistències del patriarcat aliat clarament amb el capitalisme més salvatge davant la igualtat de gènere.

Afrontar aquesta realitat i adoptar un paper proactiu vol dir que cal predicar amb l'exemple; vol dir reflexionar i proposar millores, vol dir ser conseqüents i coherents.

Hem recorregut un llarg camí des de la creació de CCOO, hem fet avenços importants i hem contribuït a fer canvis des de la nostra acció sociopolítica, en una època que en els seus primers temps era favorable al desenvolupament de polítiques públiques, però que arran de la crisi, aquesta ha servit, en massa ocasions, d'excusa per retrocedir en drets socials i en el dret a la igualtat de gènere.

Des del 1976 fins al I Congrés, un grup de dones de CCOO de Catalunya, la majoria vinculades al mateix temps al moviment feminista, va començar a treballar en les reivindicacions de gènere i en la representació i la defensa de les treballadores dins i fora del sindicat.

Cal fer un reconeixement a les dones del sindicat que van tenir un paper importantíssim en els primers temps de vida d'una organització gairebé masculina en la seva totalitat, per traslladar i compartir les reivindicacions de les dones treballadores i sindicalistes com a dones.

L'impuls de la Secretaria de la Dona com a espai imprescindible al mateix nivell que la resta de secretaries ha estat clau per abordar i aprofundir en la situació de discriminació de les dones, incorporar les reivindicacions de les dones a les propostes sindicals i incidir cap a l'exterior en la lluita per aconseguir una societat on s'eliminin les desigualtats i les discriminacions per raó de sexe i de gènere, en la qual les dones trobem per fi el nostre lloc amb llibertat i sense haver de renunciar ni a drets ni a anhels.

25 anys de la 1a Conferència

Als anys 90, el treball sindical i sociopolític de les dones de CCOO en defensa de la igualtat s'orienta cap a la transversalitat. El 1991 la taxa d'ocupació de les dones era del 35%; l'afiliació sindical, del 24%, i la representació en òrgans de direcció, del 10%. CCOO de Catalunya va celebrar, al 1991, la 1a Conferència d'Homes i Dones i va fer un pas endavant, fonamentalment perquè hi havia una voluntat de reconèixer que la classe treballadora és diversa i que en aquesta diversitat, la de gènere, és la més transversal i genuïna. Es van acordar un nombre important de propostes en aquest sentit que, avui dia, segueixen sent plenament vigents:

Prop de 400 persones van participar en la conferència del 3 de març

posar en el centre el temps de vida per poder valorar el temps lliure, la coresponsabilitat en el treball domèstic, la necessitat de revisar les formes de participació per veure on radicaven els obstacles i les resistències per a la participació de les dones, i que les secretaries de la dona s'havien d'estendre a rams i territoris, amb autonomia, pressupost i reconeixement.

També hi va haver conclusions importants relatives a la potencialitat que tenen algunes eines com la negociació col·lectiva, no només per reivindicar la igualtat, sinó també per posar al mateix nivell d'importància la vida laboral, la vida personal i la vida familiar.

Hi ha hagut dos elements contemporanis que han estat importants per tornar a plantejar una reflexió com a sindicat. El pri-

Projecte "Dones, feines i mobilitat"

La Secretaria de Política Territorial i del Barcelonès de CCOO de Catalunya, des del seu Departament de Sostenibilitat, ha impulsat una campanya titulada "Dones, feines i mobilitat", amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona.

La campanya inclou l'elaboració de diferents vídeos que expliquen les dificultats i, alhora, algunes millores, de diferents treballadores per accedir a la feina. Són casos de dones del sector de la neteja, del sector públic, en recerca d'ocupació, amb treball a polígons, etc. ■

mer és el que n'ha resultat, del procés de reconeixement de les nostres arrels, iniciat amb la commemoració del 50è aniversari de CCOO i que ha derivat en el procés de l'Assemblea sindical oberta, que ens ha permès, entre d'altres, concloure que tenint en compte els nostres valors volem esdevenir plenament un sindicat del segle XXI. Això implica analitzar què fem, com ho fem i amb qui i, alhora, fer propostes de millora des de la nostra acció sindical, la nostra manera d'organitzar-nos, i que les nostres reivindicacions sociopolítiques responguin a les noves realitats del món laboral, del model econòmic i productiu i del nou context sociopolític. Amb tot també cal ser conscients que malgrat la igualtat de gènere formal, encara no podem parlar de la igualtat efectiva.

Comitè de dones

El X Congrés (2012) aprovava, agafant el model de la CES, la creació del Comitè de Dones, espai estable de participació de les dones amb responsabilitats a les direccions de CCOO de Catalunya amb la finalitat de compartir experiències, avaluar i fer propostes sobre polítiques i actuacions del sindicat amb perspectiva de gènere. Aquest també ha estat un instrument clau, en primer lloc per reforçar l'apoderament col·lectiu de les dones del sindicat. També ha servit per poder tenir una radiografia de com organitzem, com treballem i com fem política. D'aquesta manera hem pogut fer propostes de canvi amb perspectiva de gènere a partir de constatar que tot i que hem avançat molt, més enllà de l'equitat o les quotes, ara és l'hora de transformar el nostre discurs en coherència amb la manera de treballar que volem i amb una organització que permeti aquesta evolució per poder assolir l'objectiu de feminitzar el sindicat per entendre i defensar que un altre món és possible. Un món que tingui com a centre del seu interès la sostenibilitat humana, les persones, que es defineixi i es compongui a partir de la visió, la vivència i els desitjos de tota la humanitat i no només del 49% de la població, que valori les diversitats com una riquesa i que les tingui en compte per millorar la qualitat de vida de les dones.

Volem anar més enllà. Feminitzar el sindicat per poder feminitzar la societat, les relacions laborals, socials i polítiques, donar un gir als models i a les formes de fer sindicalisme i influir en un canvi de relacions socials de gènere en tots els àmbits que envolten la vida de les treballadores i dels treballadors, plantejar un model de societat diferent que posi les persones en el centre.

Així que CCOO de Catalunya va organitzar la Conferència de Dones i Homes al bell mig de l'agenda del 8 de Març, Dia Internacional de les Dones, i vam commemorar els 25 anys de la 1a Conferència d'Homes i Dones de CCOO, del 1991. L'objectiu era analitzar l'evolució de l'organització des d'aquella primera conferència, dibuixar les línies estratègiques de futur i concretar quines seran les propostes que debatrem, en l'XI Congrés de CCOO de Catalunya, per als propers anys.

Ho vam fer amb un grau d'implicació alt, tant de dones com d'homes i de tots els sindicats de CCOO de Catalunya, perquè el que vam debatre i proposar sigui viscut, valorat i defensat des de tota l'organització i amb tota l'organització.

El 3 de març vam debatre i decidir com feminitzar el sindicat per poder guanyar-hi totes i tots. ■ **Alba Garcia**

Prou desigualtats, bretxes i pobresa, reivindicacions de CCOO per al 8 de Març

La recuperació econòmica és un miratge que té un impacte diferent per a dones i per a homes. A Catalunya creix la inactivitat per a les dones respecte de l'any anterior i, majoritàriament, per atendre necessitats de cura, criança i dependència. En canvi, la taxa d'ocupació no creix, i quan ho fa és per a un tipus d'ocupació precària amb contractes a temps parcial, temporals i amb jornades irregulars que tenen un especial impacte en la qualitat de vida i la salut de les dones.

Les dones necessitem cada vegada més temps per guanyar el mateix que guanyen els homes, tenim menors ingressos per salari, un poder adquisitiu inferior, ens promocionem menys a les empreses i ens costa molt assolir la paritat en àmbits masculinitzats i en els llocs millor valorats. La bretxa tant en els salaris com en les prestacions per atur o pensions és cada vegada més gran.

Augmenta l'atur entre les dones

La taxa d'atur masculí minva lleugerament, però la taxa d'atur de les dones augmenta. La majoria de les persones aturades de llarga durada són dones i també la majoria de les persones de 45 a 60 anys que arran de la situació decideixen cercar la seva primera feina.

La negociació col·lectiva és la via per poder aconseguir millors condicions laborals per a homes i per a dones i CCOO està fent un pas endavant prioritant a les meses de negociació l'eradicació de la bretxa salarial i el combat contra la violència masclista, l'assetjament sexual i l'assetjament per raó de sexe.

Des de CCOO, aquest 8 de Març, Dia Internacional de les Dones, exigim que el Govern de la Generalitat desenvolupi la Llei d'igualtat efectiva de dones i homes, les polítiques actives d'ocupació amb impacte de gènere, desplegui la Llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista i els recursos humans i econòmics per al desplegament de mesures i plans d'igualtat en empreses petites i mitjanes. ■

Continuen les taxes d'atur insostenibles i uns nivells d'ocupació i activitat molt baixos

Els resultats de l'Enquesta de població activa (EPA) del darrer trimestre del 2015 indiquen que el nombre de persones aturades a Catalunya ha augmentat un 1,4% respecte del trimestre anterior, és a dir, hi ha 9.000 aturats i aturades més, que deixen un total de 668.600 persones sense feina. A Espanya, la xifra d'aturats el quart trimestre del 2015 és de 4.779.500, amb una taxa d'atur del 20,9%.

La taxa d'atur a Catalunya continua sent elevada i se situa en un 17,7%, 0,2 punts percentuals més que el trimestre anterior i 2,2 punts percentuals menys respecte al 2014. Cal dir que els homes han reduït l'atur en 4.500 efectius i un 1,4% menys, mentre que les dones han augmentat en 13.500 dones aturades i un 4,1%. Respecte a ara fa un any, l'atur s'ha reduït en 87.900 persones, xifra que representa una disminució de l'11,6%. Això es tradueix en -76.900 homes i, -11.000 dones.

La població activa continua decreixent

En el quart trimestre del 2015, la població activa catalana —aquella que cerca feina activament i pot trobar-se en situació de desocupació o ocupació— s'ha reduït en 34.200 persones, fent evident el continu procés de regressió demogràfica que patim des del 2011 i que, en gran part, es deu a la sortida de població activa d'origen estranger, davant la inexistència d'oportunitats laborals, però també a l'emigració de joves autòctons i persones amb experiència en llocs de treball d'alt valor afegit. L'efecte desànim també és un factor que cal tenir en compte davant d'aquesta reducció d'actius.

Respecte del trimestre anterior, a Catalunya es manté estable el nivell de població activa. Aquest equilibri, però, l'han suportat les dones, perquè els homes l'han reduït en 3.400, mentre que elles han incrementat l'activitat en 3.300 dones més.

El 40% de la disminució de l'atur en aquest darrer any és conseqüència de la caiguda de la població activa

Insuficient creació d'ocupació i precària

La darrera EPA mostra un increment de l'ocupació en 53.800 persones més que ara fa un any. Aquesta dada és positiva, però insuficient si tenim en compte la destrucció de llocs de treball que s'ha produït amb la crisi, i el nombre de persones que romanen en situació d'atur.

En relació amb el trimestre anterior, l'ocupació total s'ha reduït en 9.000 persones. Cal destacar que mentre l'ocupació a jornada completa s'ha reduït, ha incrementat la de tipus parcial i aquesta ho ha fet tant en homes com en dones. No obstant això, la taxa de parcialitat femenina continua sent 14,6 punts percentuals superior a la masculina. Aquesta dada és rellevant i negativa, ja que la parcialitat és cada cop més involuntària.

La destrucció d'ocupació s'ha donat tant en l'ocupació estable com en la temporal. Aquesta darrera s'ha reduït de manera més severa per la finalització de contractes un cop acabada la campanya de Nadal. En relació amb el 2014, només ha augmentat l'ocupació assalariada temporal.

La taxa de temporalitat —també va baixar a l'inici de la crisi, no per estabilitat de la contractació, sinó perquè els primers llocs de treball a desaparèixer van ser els temporals— se situa en un elevat 20,3%.

Les darreres reformes laborals no han assolit els seus objectius: la creació d'ocupació i l'estabilitat laboral. El fre de la destrucció d'ocupació és recent i encara hi ha, al nostre país, 668.600 persones desocupades, mentre que la nova ocupació és precària i vulnerable.

Es mantenen xifres insostenibles d'atur i una taxa de desocupació del 17,7%, que estan lluny d'assolir els objectius de l'Europa 2020. No tota la reducció d'atur es tradueix en ocupació, ja que el 40% de les sortides de l'atur corresponen a la disminució de la població activa. Els missatges triomfalistes haurien de contenir-se davant la persistència de l'atur, la lentitud de la creació d'ocupació, la creixent precarització laboral, la pèrdua de població i d'activitat i el drama de l'atur de llarga durada, la desprotecció i el desànim de cada cop més persones.

Respecte al tercer trimestre del 2015, l'atur a Catalunya ha augmentat en 9.000 persones, mentre que respecte de l'any anterior s'ha reduït en 87.900 persones. Tot i aquest fet positiu, el cert és que el 58,9% de les persones a l'atur fa més d'un any que no treballen i el 42,4% en fa més de dos. Respecte a ara fa un any, la proporció de persones aturades de molt llarga durada era del 42%, la qual cosa evidencia que no hi ha una millora i que continua l'estat crític de la situació.

El tipus d'ocupació que s'ha creat és exclusivament temporal i majoritàriament precària

La prolongació de la situació d'atur té efectes devastadors per a les persones afectades, no només en l'àmbit individual i familiar, sinó també en el professional, ja que com més temps s'està allunyat del mercat de treball, menys possibilitats hi ha de retornar-hi i baixa l'ocupabilitat de les persones. Aquest desfasament professional pot veure's agreujat com a conseqüència de les retallades pressupostàries en polítiques d'ocupació.

L'altra gran conseqüència de la prolongació de l'atur és l'esgotament de prestacions, subsidis i ajuts que pateixen les famílies. En aquest sentit, cal reforçar i garantir la protecció que ofereixen les prestacions i els subsidis per atur, ja que la situació d'atur no és voluntària.

L'atur entre joves es redueix de manera insuficient

Tot i la reducció general del nombre d'aturats, el cert és que els majors de 45 anys continuen augmentant les llistes de l'atur i suposen el 37,7% del total de persones aturades. Aquest fet, combinat amb l'increment de la durada de l'atur, pot suposar, per a un enorme col·lectiu de persones treballadores amb plenes capacitats per treballar, no tenir oportunitats de retorn al mercat laboral i tenir extremes dificultats de subsistència.

Els joves menors de 25 anys han aconseguit reduir l'atur, però de manera insignificant i continuen patint una taxa d'atur exagera-

dament elevada, del 39%. Aquest col·lectiu representa el 15,2% del total de persones aturades.

Els joves i els majors de 45 anys són col·lectius prioritaris de les polítiques d'ocupació a escala europea, estatal i catalana. Calen majors esforços perquè els joves tinguin oportunitats d'incorporar-se al mercat de treball, però també perquè els treballadors i treballadores amb experiència i plenitud de capacitats puguin retornar a la feina. Cal també, mentre l'ocupació no sigui possible, garantir la protecció social i econòmica d'aquestes persones.

Les demandes de CCOO de Catalunya

Davant d'aquest escenari, CCOO de Catalunya reclama mesures urgents per donar resposta a qui no té feina ni prestacions. La renda garantida de ciutadania a Catalunya, que actualment està pendent d'aprovació, ha d'assegurar recursos mínims a les persones sense ingressos, i així li vam exposar a la nova consellera de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat en la primera trobada.

CCOO insta les empreses a generar ocupació estable, amb drets i condicions laborals dignes, que contribueixi a un nou sistema productiu que es basi en la qualitat, la innovació i la competitivitat i no en els baixos costos laborals, un model que ens ha dut a la crisi i a les dificultats de recuperació.

El sindicat reitera que el nostre mercat de treball continua generant treballadors pobres i amb dificultats per construir projectes de futur, i insisteix que no pot parlar-se de recuperació econòmica mentre es mantinguin els actuals nivells d'atur i l'ocupació segueixi sent insuficient i precària. ■

Primer de Maig i 28 d'abril, cites reivindicatives

Tornen al calendari dues dates significatives per mostrar la reivindicació de la classe obrera. En primer lloc, el 28 d'abril celebrarem el Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball. A banda d'actes a Girona, Tarragona i Lleida, al matí del dia 28 s'organitzarà una assemblea a la sala d'actes de la seu central de CCOO a Barcelona, després de la qual es farà un acte simbòlic al carrer, tot demanant no perdre de vista la prevenció a les empreses. Enguany es vol incidir especialment en la detecció i la correcció dels problemes musculoesquelètics a la feina, causats per postures forçades, moviments repetitius, etc.

D'altra banda, el diumenge 1 de maig commemorarem el Dia del Treball. Com altres anys, hi haurà manifestacions a les principals ciutats del país, amb l'objectiu de denunciar la precarietat i lluitar per l'ocupació de qualitat. CCOO fa una crida especial a la ciutadania a participar i a expressar en veu alta la necessitat d'una societat més justa, també al món del treball. La manifestació de Barcelona (pendent de confirmació al llarg del mes d'abril) començarà, com és tradició, a les 11.30 hores i el punt de trobada és la ronda de Sant Pere cantonada amb el passeig de Gràcia. ■

CCOO exposa al nou Govern de la Generalitat les prioritats per reactivar l'economia mitjançant el treball digne i la lluita contra l'atur, la pobresa i les desigualtats

Un cop constituït el nou Govern de la Generalitat, CCOO de Catalunya li va exposar les que aquest sindicat considera com a prioritats per reactivar l'economia mitjançant el treball digne i la lluita contra l'atur, la pobresa i les desigualtats. Per CCOO, aquestes prioritats són ineludibles i urgents perquè les persones no poden esperar. Així li va fer saber el nostre secretari general, Joan Carles Gallego, a la nova consellera de Treball, Afers Socials i Famílies, Dolors Bassa, en la primera trobada que va tenir lloc a finals del mes de gener.

Lluita contra l'atur, la pobresa i l'exclusió social

CCOO reclama de manera urgent la tramitació de la Llei de creació de la renda garantida de ciutadania, que actualment està bloquejada al Parlament de Catalunya. Aquesta és una prestació econòmica per a totes les persones sense ingressos. També cal fer efectiu el desplegament de la Llei del sistema d'ocupació i del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC), que inclou la concertació territorial. Cal evitar la privatització dels serveis bàsics del SOC i limitar el paper de les agències privades de col·locació. CCOO reclama la dotació de més recursos humans i econòmics per a les polítiques actives prioritzant les persones amb més dificultats per trobar feina. Cal també el desplegament de la

Llei de formació professional de forma consensuada amb els agents socials, que inclou el model de formació dual, l'acreditació de competències professionals, el sistema d'informació i orientació i la integració efectiva de tota la formació i l'encaix amb el sistema d'ocupació. Finalment, és fonamental l'establiment d'un pla de xoc per fer front a la pobresa en totes les seves formes (social, energètica, desnonaments...) i a l'exclusió social.

Aposta pel treball digne i l'ocupació de qualitat

Cal incrementar la plantilla de la Inspecció de Treball fins a arribar a complir les ràtios que marca l'Organització Internacional del Treball (OIT). Cal reforçar el paper de la Inspecció de Treball en la lluita contra el frau en la contractació amb actuacions d'inspecció que detectin les situacions de cessió il·legal de treballadors i treballadores, falsos autònoms i els casos d'fracotització. Paral·lelament cal potenciar els mecanismes de mediació i desplegament del Tribunal Laboral de Catalunya en l'àmbit de la funció pública. I es necessiten actuacions específiques en relació amb la lluita contra la bretxa salarial, les discriminacions per raó de gènere i les violències masclistes.

Un nou model productiu i uns serveis públics de qualitat

S'ha d'impulsar un pacte nacional per a la indústria per a la transformació del teixit industrial català cap a un model innovador, sostenible, basat en la qualitat de l'ocupació i la producció de valor afegit. També cal impulsar transformacions en el sector turístic que afavoreixin la seva descentralització territorial i estacional i produeixin una millora dels serveis i de la qualitat de l'ocupació en el sector. S'han de revertir les retallades i privatitzacions dels serveis públics i recuperar el poder

adquisitiu dels sous dels empleats i empleades públics per tornar a assegurar una atenció de qualitat i generar ocupació en sectors clau per al futur del país i el benestar de les persones. I cal avançar en un nou model de dependència universal i progressiu que garanteixi les necessitats de la població amb dignitat, qualitat i sense precaritzar les condicions laborals dels professionals.

Reduir la precarietat laboral en l'àmbit de les administracions públiques

CCOO proposa que en tots els concursos públics que depenen de la Generalitat es garanteixi el compliment dels convenis del sector en la seva integritat, les garanties d'estabilitat en l'ocupació, la subrogació de les plantilles en les subcontractacions, el protocol de bones pràctiques en les contractacions públiques i la responsabilitat social de les empreses licitadores.

Una fiscalitat a favor de la redistribució de la riquesa i la reducció de les desigualtats

Cal la recuperació plena de l'impost de successions i donacions, al mateix temps que es reforcen els mecanismes de lluita contra el frau, l'evasió i l'elusió fiscal i l'economia submergida, amb més recursos humans i materials i endurant el règim sancionador per als defraudadors.

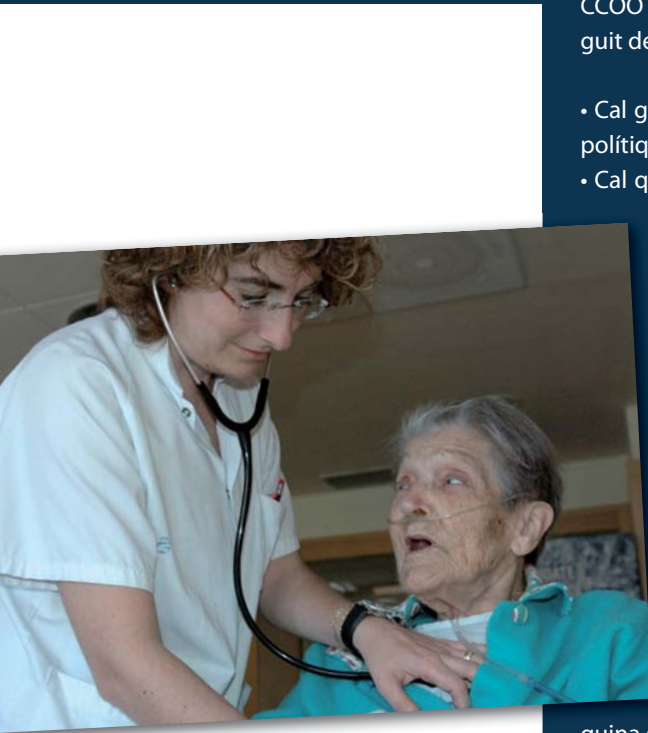
Apostar per la concertació i diàleg social

CCOO reclama la construcció del marc català de relacions laborals reforçant el paper dels interlocutors socials, establint espais estables de concertació de les polítiques socioeconòmiques tant en l'àmbit de Catalunya com a escala territorial. El sindicat considera que cal reforçar les funcions del Consell de Relacions Laborals i avançar en la transformació en un organisme autònom. ■

Per una sanitat pública de qualitat, sense privatitzacions i en què es retornin els drets laborals als professionals sanitaris

CCOO de Catalunya, mitjançant la seva Federació de Sanitat, també ha fet un seguit de demandes al Departament de Salut i al seu nou conseller, Toni Comín.

- Cal garantir una sanitat pública al 100% i de qualitat, i per això cal esmenar les polítiques sanitàries que s'han dut a terme els darrers anys a Catalunya.
- Cal que s'aturin les externalitzacions d'aquells serveis rendibles que s'estan donant a entitats amb ànim de lucre.
  - No volem privatitzacions de cap tipus d'activitat sanitària a costa de diners públics.
  - Volem que es reobrin quiròfans i plantes tancades per alleugerir llistes d'espera quirúrgiques tot complint amb les intervencions anomenades *garantides* o, més ben dit, amb termini màxim d'accés garantit.
  - Cal disminuir les llistes d'espera de proves diagnòstiques i de visites a especialistes.
  - Exigim transparència sobre totes les partides del pressupost destinades a sanitat.
  - Volem una oferta pública d'ocupació proporcional als llocs de treball vacants i crear ocupació estable.
  - Cal recuperar els drets laborals perduts des del 2012 i una recuperació salarial que fomenti el consum.
  - CCOO està totalment en contra del desmembrament de l'ICS, sigui quina sigui la fórmula que es vulgui aplicar (crear nous consorcis, crear NIF propis, etc.). El sindicat està en contra que es faci activitat privada a l'ICS.
- Cal més inversió en la promoció de la salut i la prevenció de la malaltia, i per això seria necessària una reestructuració de l'atenció primària de salut. ■

Per la millora de l'educació dels ciutadans i ciutadanes i per la recuperació dels drets laborals i salarials en el sector

La Federació d'Educació de CCOO s'ha ofert a la nova consellera d'Ensenyament, Meritxell Ruiz, per treballar conjuntament per la millora de l'educació dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. CCOO té clar que la feina del sindicat és defensar el dret a l'educació i els drets laborals i salarials dels treballadors i treballadores de l'ensenyament, molts dels quals s'han perdut en els últims anys i s'han de recuperar, ja que són imprescindibles per aconseguir l'educació que volem.

Serà necessari revertir la caiguda del pressupost educatiu, tant en termes absoluts com respecte al pressupost de la Generalitat. Igualment, s'haurà de recuperar el dret a la negociació col·lectiva en el sector de l'educació, del qual els sindicats s'han vist privats durant aquests darrers anys. ■

La indústria no pot esperar

Avui es parla de la quarta revolució industrial (indústria 4.0). I és que la digitalització, present ja en quasi tots els processos industrials, i la connectivitat global, junt amb l'imperatiu de la sostenibilitat, fixen nous horitzons en les formes de produir i de treballar. En els productes, en els serveis i en les fonts energètiques.

Es parla de relocalitzar activitats industrials a Catalunya i a Europa, revertint el procés de deslocalització que en els darrers 20 anys ha ocasionat una veritable sagnia de llocs de treball a la indústria.

I la imperiosa necessitat de reduir emissions "no és un fre, sinó una oportunitat pel creixement industrial", diu Nicholas Stern, de la London School of Economics i autor de l'Informe Stern sobre l'impacte econòmic del canvi climàtic.

La indústria, en conclusió, no és el passat sinó el futur. Aquesta afirmació és de les organitzacions del Pacte + Indústria. La plataforma, formada per universitats, sindicats, organitzacions empresarials i col·legis professionals, reclama, des de fa tres anys, al Govern de Catalunya que s'impliqui en un projecte industrial per transformar el sistema productiu català, per no perdre el tren del progrés i del benestar.

La petició del Pacte + Indústria va adreçada al poder polític, tant al Govern com al Parlament, perquè vertebrar l'economia catalana entorn de la nova indústria no implica només mesures de política industrial, sinó que vol dir articular polítiques transversals d'infraestructures per a la producció, de finançament, de formació i de recerca i innovació, i energètiques, així com prioritzar sectors clau. En altres paraules, elaborar un full de ruta a llarg termini per reassignar els recursos i per articular les polítiques del país en un marc d'estabilitat i de continuïtat del projecte.

El Pacte + Indústria reclama als representants polítics que subscriuguin un acord nacional per a la indústria

11 d'abril, una trobada clau

La indústria no pot esperar més. És urgent un pla a Catalunya per donar un nou impuls industrial. El Pacte + Indústria convocarà, el proper 11 d'abril, al paranímf de la Universitat de Barcelona, els líders dels grups polítics del Parlament de Catalunya. La proposta d'aquest pacte als representants polítics és que aquests subscriuguin un acord nacional per a la indústria. Si les organitzacions socials i econòmiques representatives de la societat civil catalana s'han posat d'acord, no ho faran els seus representants al Parlament?

El pacte ha d'expressar el compromís de tot el país. Amb les organitzacions socials i econòmiques i amb les institucions. I el compromís ha de ser realista, partint de les capacitats i les febleses del teixit productiu català. Però ha de mirar cap al futur, perquè el canvi tecnològic transformarà profundament el model productiu i les relacions laborals. Els sindicalisme del segle XXI ha de ser motor dels canvis que estan ja transformant la societat, per governar-los des de la sostenibilitat ambiental, la justícia social i l'equitat.

■ Salvador Clarós

Es crea la Comissió d'Estudi de les Polítiques Industrials en el Sector de l'Automoció del Parlament

El Parlament de Catalunya va acordar, en la sessió plenària del passat 20 de gener, la creació de la Comissió d'Estudi de les Polítiques Industrials en el Sector de l'Automoció, amb l'objectiu d'analitzar la situació de la indústria de l'automòbil a Catalunya i posar les bases per reforçar i potenciar el sector per garantir-ne el futur.

CCOO valora positivament la creació d'aquesta comissió i espera que serveixi per concertar mesures concretes orientades a reforçar el teixit productiu català per donar resposta als importants reptes tecnològics que afronta la indústria automobilística, com són les millores d'eficiència energètica, la reducció d'emissions, la hibridació i l'electrificació, la connectivitat i la conducció autònoma.

Aquesta comissió està integrada per un representant de cada grup parlamentari i preveu la participació de persones especialistes, expertes i membres representatius del sector (els sindicats CCOO i UGT, la patronal, el Clúster de l'Automoció de Catalunya). El principal objectiu de la comissió és analitzar com està el sector i definir polítiques que permetin augmentar la competitivitat de les empreses, mitjançant la internacionalització i el foment de la recerca i la innovació, possibilitar el posicionament industrial i tecnològic de Catalunya davant els reptes de futur, millorar la formació dels treballadors i treballadores, i aportar eines per aprofitar les oportunitats vinculades a l'entrada en altres mercats d'activitat.

CCOO, en contra de l'enderrocament de les emblemàtiques xemeneies de Sant Adrià

Fa poques setmanes vàrem conèixer que Endesa, propietària dels terrenys i les instal·lacions que resten de la Tèrmica del Besòs, va anunciar la seva intenció de sol·licitar llicència d'enderrocament de les tres xemeneies i l'edifici de turbines, darrera resta de la planta de generació d'energia elèctrica que fins fa pocs anys funcionava a Sant Adrià de Besòs.

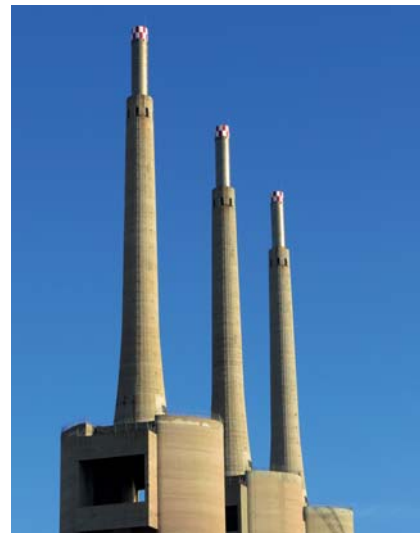
CCOO de Catalunya ha enviat a l'ajuntament de la ciutat un escrit per demanar que aquestes instal·lacions siguin declarades bé cultural d'interès local, l'única manera de protegir-les de l'enderrocament, que suposaria la desaparició definitiva d'aquest darrer vestigi industrial, i de l'especulació, ja que s'obriria un gran espai, situat a primera línia de mar i, per tant, molt llaminer.

Igualment, la Plataforma en Defensa de les Tres Xemeneies, també amb el nostre suport, fa temps que ha anat realitzant accions.

Patrimoni històric i industrial

Per CCOO, les xemeneies de la Tèrmica són part del patrimoni històric i industrial de la ciutat, una icona de Sant Adrià, de la seva història i de la pròpia personalitat específica com a ciutat industrial.

CCOO té propostes per al futur d'aquestes instal·lacions, que hem fet arribar al mateix ajuntament, que aportarem també al projecte Eix Besòs, impulsat per les alcaldies de Sant Adrià, Badalona, Montcada, Santa Coloma i Barcelona. Proposem estudiar vincular-les a la Universitat Politècnica, a fi de generar un àmbit d'investigació d'energies renovables que faciliti una producció industrial de tipus sostenible, no contaminant, generadora de llocs de treball d'alta qualificació. Ens semblen unes instal·lacions emblemàtiques per bastir al seu voltant la recuperació econòmica i social dels territoris del Besòs, on hi ha les zones amb persones en risc d'exclusió més grans de l'Àrea metropolitana de Barcelona. També ens sembla que una visió global del territori permetria generar sinergies amb el recinte de Torribera, a Santa Coloma, amb un campus desenvolupat per la Universitat de Barcelona i especialitzat en la investigació i la formació en els àmbits de l'agricultura sostenible, l'alimentació, l'enologia, etc. Igualment hauria de preveure les potencialitats del pol d'investigació universitària biomèdica i assistencial

que s'està desenvolupant al voltant de l'Hospital de Can Ruti, i a altres centres, com Guttman, Fundació Carreras, etc.

Aquests tres àmbits de desenvolupament haurien de generar activitat sostenible, qualificada i generadora de riquesa, cosa que potenciarà el Barcelonès Nord i ajudaria a recuperar la zona de la seva prostració, agreujada, en els darrers anys, per la mateixa crisi i també per algunes administracions escassament interessades en el desenvolupament integral de la zona i dels seus habitants.

Recordant Fernández Márquez

Finalment, CCOO de Catalunya considera les xemeneies de Sant Adrià un símbol de la lluita obrera i de les lluites per a la recuperació de la democràcia i els drets dels treballadors i treballadores. L'any 1973, ara fa 43 anys, va morir, en una protesta obrera, a trets de la policia franquista, el treballador, membre del nostre sindicat, Manuel Fernández Márquez. Sant Adrià li ha dedicat un carrer i CCOO l'hem honorat, amb modèstia però amb orgull solidari diverses vegades. Per això ens sembla que en el símbol de les xemeneies, també

hi és present l'alè de la lluita obrera pels drets i la llibertat. I aquest és també un gran motiu per preservar-les.

■ Vicenç Tarrats

Un sector tractor de l'economia a Catalunya

La indústria de l'automoció a Catalunya està formada per dues empreses constructores (Seat i Nissan) i 380 empreses fabricants de components, on treballen directament 43.000 persones. Tanmateix, si tenim en compte la distribució, la reparació i altres activitats relacionades amb l'automòbil, el sector està format per 11.000 empreses i supera els 100.000 llocs de treball.

L'automoció és un sector tractor de l'economia catalana, ja que els grans fabricants exerceixen un influx sobre altres sectors de la indústria (com la construcció de maquinària i la fabricació de components metàl·lics, elèctrics, electrònics, tèxtils o de plàstic) i sobre sectors de serveis (com la distribució, la logística, els serveis financers o la publicitat). ■

L'absolució dels 8 d'Airbus torna a demostrar que la vaga no és delictiva

Un moment de l'acte en defensa de les llibertats i el dret de vaga que va tenir lloc el 4 de març

L'absolució dels 8 sindicalistes d'Airbus, després d'una campanya de solidaritat amb multitud d'actes, manifestacions i demostracions de solidaritat internacional, i d'un judici que va demostrar que els muntatges, per molt orquestrats que estiguin, no poden amagar la realitat: els 8 d'Airbus eren i són innocents.

Aquest emblemàtic cas, igual que ho va ser a Catalunya el cas de l'Isma i el Dani, ha servit per fer visible una realitat punyent: hi ha al voltant de 300 homes i dones sindicalistes encausats per participar en les vagues generals convocades davant el brutal atac als drets laborals i socials que han significat les reformes laborals i

les retallades de salaris i condicions laborals. Per aquest motiu, el Govern del PP, en nom dels poders econòmics, ha volgut criminalitzar la protesta organitzada de sindicats i moviments socials.

Restablir els valors democràtics

Cal restablir els valors democràtics i, per això, des de CCOO instem els diputats i diputades escollits en les passades eleccions generals que una de les primeres actuacions del nou Congrés dels Diputats sigui la derogació de l'article 315.3 del Codi penal, article que esgrimix la fiscalia per encausar la discrepància.

Totes aquestes reivindicacions es van tornar a posar de manifest el passat 4 de març a Barcelona en el transcurs de l'acte en defensa de les llibertats i el dret de vaga organitzat pels sindicats majoritaris.

En les diferents intervencions, tant des del punt de vista acadèmic i jurídic (intervencions del catedràtic de la UAB Eduardo Rojo Torrecilla i d'Andrés Pérez Subirana, president de l'Associació de Juristes Demòcrates) com del de persones que han estat encausades, com és el cas de Katiana Vicens (exsecretària general de CCOO a les Illes Balears), es va criticar una legislació i unes polítiques que volen criminalitzar la discrepància i la protesta.

Va tancar l'acte Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, que va exigir de nou, i davant de representants dels partits polítics i les autoritats, la derogació, entre altres preceptes, de l'article 315.3 del Codi penal. ■

El servei assegurador del teu sindicat

Gaudeix dels avantatges que ATLANTIS ofereix als afiliats/ades

Oferta vàlida fins al 29.04.2016

Aconseguir una màquina de cafè Nespresso amb la teva assegurança* de **Llar** o de **Vida**

Regal 20 € en càpsules de cafè Nespresso**

* Promoció vàlida per a pòlisses noves amb prima mínima anual de 175 € a Llar i 200 € a Vida.

** Consulta dates i condicions al cupó que trobaràs a l'interior de la màquina de cafè Nespresso.

I fins al 30.09.2016...

Qui té un amic... té un obsequi!

40 € per cada company/a que portis, i regals per a ells.

 = **200 €**

Per a més informació sobre aquestes campanyes contacta amb la teva delegació ATLANTIS més propera

93 496 47 97
www.atlantis-seguros.es

Recuperar el poder adquisitivo de los salarios y frenar la precariedad laboral, objetivos para la negociación colectiva en el 2016

Este año nos enfrentamos a un nuevo periodo de negociación colectiva, en el cual, por primera vez en los últimos años, empezamos a abandonar una larga etapa de recesión económica y a recuperar el camino del crecimiento.

Este largo periodo de recesión, unido a los efectos de la reforma laboral y a un ataque sin precedentes al poder contractual del sindicato, ha contribuido a una profunda transformación de nuestro sistema de relaciones laborales, llegando a poner en cuestión la misma negociación colectiva.

A pesar de ello, y en medio de un escenario totalmente adverso, podemos afirmar que hemos conseguido mantener viva la negociación colectiva y todo ello sin dejar de reconocer que este escenario ha presionado a la baja nuestras condiciones de trabajo, devaluando los salarios y precarizando el empleo.

Para este año 2016 nos hemos marcado como objetivo recuperar el poder adquisitivo de los salarios y frenar la creciente precarización del empleo poniendo especial atención en la elevada temporalidad y en la parcialidad de la contratación que se está realizando, así como en la lucha contra las desigualdades y la brecha salarial de género.

En Catalunya, este año nos enfrentamos a una negociación colectiva especialmente intensa, que afectará a 920.687 trabajadores y trabajadoras catalanes, agrupados en 137 convenios sectoriales

Un instrumento fundamental para avanzar en los objetivos que nos hemos marcado será el III Acuerdo por el empleo y la negociación colectiva (ANC), y en Catalunya, muy especialmente, el Acuerdo interprofesional de Catalunya (AIC). Este es un instrumento estratégico del sindicato para hacer frente a los efectos más negativos de la reforma laboral, para mantener viva la vigencia de los convenios colectivos y la ultraactividad, evitando la aplicación unilateral de estos y el fraude de los convenios de empresa con respecto a los convenios sectoriales. También es el eje central para el desarrollo de nuestro marc català de relacions sociolaborals, como organizador, articulador e impulsor de la negociación colectiva en Catalunya.

Incrementos salariales insuficientes

Los primeros datos de los que disponemos de la evolución de la negociación colectiva el 31 de diciembre del 2015, nos indican una tendencia a recuperar los incrementos salariales en la línea de las recomendaciones del III ANC en el ámbito estatal y del AIC en Catalunya, con un 0,74% en el conjunto del Estado y un 0,87% en Catalunya. Son datos que, aunque positivos, aún no alcanzan el 1% fijado en el III ANC, pero hay que tener en cuenta que la firma se realizó en el segundo trimestre del 2015 y por lo tanto sus recomendaciones no empezaron a tener efecto hasta el segundo semestre del año.

En Catalunya, este año, nos enfrentamos a una negociación colectiva especialmente intensa, que afectará a 920.687 trabajadores y trabajadoras catalanes, agrupados en 137 convenios sectoriales susceptibles de ser denunciados, de los cuales 76 son de ámbito catalán y agrupan a 716.330 trabajadores, y el resto, en 61 convenios de ámbito estatal y que afectarían a 204.357 trabajadores y trabajadoras catalanes, es decir al 48,40% del total de trabajadores que tienen cobertura de negociación colectiva.

La negociación colectiva sigue siendo el instrumento más potente que tenemos los trabajadores y trabajadoras para mejorar nuestras condiciones de vida y de trabajo. Este año 2016 debe ser el de la recuperación del poder adquisitivo de los salarios, el de la lucha contra la precariedad laboral y de las desigualdades y muy especialmente de la de género; pero también el de la participación y la transparencia en los procesos de negociación. En este sentido, la aplicación de los acuerdos de nuestra Asamblea sindical oberta tiene que estar presente durante todo el proceso de negociación de los convenios colectivos y durante la construcción de las plataformas, hasta su finalización a través de consultas vinculantes. ■ José Cachinero

CCOO torna a guanyar àmpliament les eleccions sindicals

CCOO hem tornat a guanyar les eleccions sindicals i hem aconseguit mantenir-nos com a primer sindicat de Catalunya un any més. A més, hem superat el segon sindicat, la UGT, en gairebé 1.400 representants, i ampliem, així, la diferència que ens separava.

Aquests resultats s'han produït gràcies a l'esforç constant dels delegats i delegades, de les persones que han estat candidates, de les que han assessorat els representants a les empreses, de les que han contribuït a organitzar sindicalment les treballadores i els treballadors en centres on no teníem presència i el conjunt d'afiliats i afiliades que ens heu votat. Gràcies a tu, avui, el nostre sindicat continua amb més força que mai sent el primer referent dels treballadors i treballadores a Catalunya i a tot l'Estat.

38 anys com a primera força sindical a Catalunya

Amb les dades del 2015, ja són 38 els anys que CCOO és la primera força sindical a Catalunya, i aquesta vegada no era un objectiu fàcil d'aconseguir. La crisi econòmica, la reforma laboral i les retallades han provocat el tancament d'empreses, l'augment de l'atur i l'empitjorament de les condicions laborals i de vida, i això, juntament amb les campanyes contra els sindicats, ho feia més difícil.

Amb les dades corresponents al període que va del 2012 al 2016, un cop finalitzat el moment de màxima concentració d'eleccions, que va tenir lloc durant l'any passat, CCOO ha obtingut 20.678 representants (un 42% del total), i la UGT, 19.292 (un 39%). A molta distància, hi trobem la resta de sindicats: la USOC té 2.363 representants (5%); la CGT només n'ha aconseguit 1.301 (2%), i els altres sindicats sectorials han obtingut entre tots 5.957 delegats (12%).

La crisi econòmica ha fet que en aquests anys es perdessin molts llocs de treball i això s'ha traduït en el fet que 116.355 persones no poguessin votar en aquestes eleccions. Com que hi havia menys gent treballant, això també ha afectat el nombre de representants que s'escollien, que ha baixat en 7.087 delegats. Aquestes dades donen més valor encara a la victòria de CCOO, ja que ha aconseguit mantenir-se tot i el descens tant d'electors com de representants escollits.

Per províncies, CCOO ha guanyat a Barcelona i Tarragona, i tot i perdre a Girona i Lleida ha reduït de manera important la diferència que ens separava de la UGT. A Barcelona, CCOO guanya per 1.620 representants, i a Tarragona, per 122. A Girona hem passat de 310 representants menys que la UGT a només 198 i a

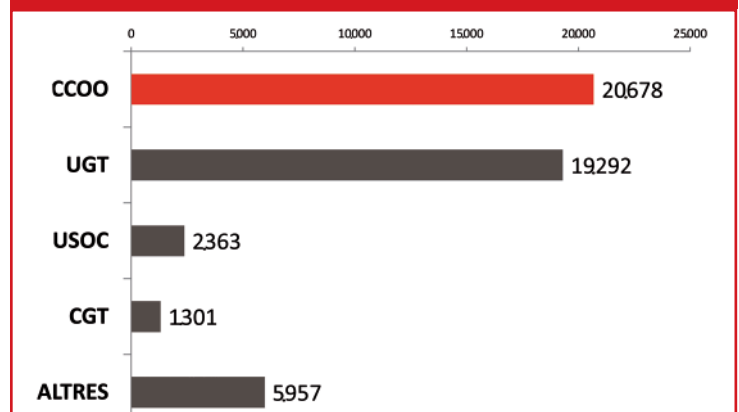
Tenim 12.266 homes i 8.412 dones que ens representen i que cada dia treballen per millorar les nostres condicions laborals

Lleida hem reduït la diferència des dels 197 que tenia més la UGT fins a només 156.

Per sectors, CCOO també ha estat el sindicat que més ha crescut. Hem guanyat a les empreses on abans no hi havia representants sindicals, amb un 39% per davant del 37% de la UGT. El nostre sindicat ha aconseguit una clara victòria a les empreses amb més de 50 treballadors i treballadores, amb el 45,7% de representants per un 33,7% de la UGT.

En canvi, encara tenim feina a fer a les empreses que tenen entre 6 i 49 treballadors i treballadores, ja que aquí és la UGT la que guanya: hi obté un 45,90% de la representació per un 42,90% de CCOO.

Nombre de representants per sindicats Total Catalunya

La victòria de CCOO és més meritòria, ja que ha aconseguit mantenir-se tot i el descens tant d'electors com de representants escollits

Amb tot, CCOO repeteix com a primera força sindical en sectors tradicionals com la indústria i la banca, però també en sectors més precaris, com el comerç, on aconseguim el 41% de representació. CCOO guanya també a les administracions públiques en general i a associacions i fundacions, on obté un important 45% dels delegats i delegades. Cal destacar també que el nostre sindicat guanya en sectors emergents com el biomèdic, el sector de les tecnologies de la informació i la comunicació o en el de les ONG, on CCOO arriba al 49% de la representació.

Més dones a les candidatures de CCOO

Per sexes, hem de valorar molt positivament que cada vegada hi hagi més dones que es presenten a les candidatures de CCOO i que acaben sent delegades per poder defensar els drets dels seus companys i companyes d'empresa. D'aquesta manera, el percentatge de dones delegades de CCOO ha augmentat i ha arribat ja al 40,6% del total de representants de CCOO escollits. A finals del 2015 tenim 12.266 homes i 8.412 dones que ens representen i que cada dia treballen per millorar les nostres condicions laborals.

En relació amb l'origen dels representants sindicals, la majoria són de nacionalitat espanyola (19.966) tot i que n'hi ha 712 que són d'altres nacionalitats. Cal dir que la crisi econòmica ha fet que moltes persones estrangeres tornin als seus països d'origen i abandonin el nostre mercat de treball. Aquest fet també s'ha vist traduït en la disminució del nombre de delegats i delegades de diverses procedències.

Les darreres dades d'eleccions sindicals fan evident una gran victòria de CCOO, que s'ha produït com a reconeixement de la feina feta i el compromís de les dones i els homes que representen i construeixen el sindicat als centres de treball.

Els resultats no només avalen l'esforç i el treball dels equips d'extensió, sinó també l'acció diària del sindicat a les empreses, a través dels delegats i delegades, i el paper de CCOO en la negociació col·lectiva, en els conflictes laborals i en la lluita constant per la defensa dels drets socials i laborals.

CCOO valorem positivament aquests resultats, que ens permetran ser més presents a les empreses, ser més forts i més útils a l'hora de defensar els drets i les condicions laborals dels treballadors i treballadores, i afrontar amb garanties els reptes que tenim davant.

Aspectes que cal millorar

Però no ens podem quedar només amb les dades i hem d'analitzar els nostres errors i els aspectes que podem millorar tant de la nostra actuació com del sistema d'eleccions mateix, que deixa fora del procés molts treballadors i treballadores.

Els que treballen en empreses de menys de 6 treballadors i treballadores estan exclosos per llei del mecanisme per escollir els delegats o delegades que els representaran en les negociacions del conveni que els afectarà. Al mateix temps, molts treballadors i treballadores temporals tampoc poden votar, perquè no estan en actiu quan es produeix el procés electoral.

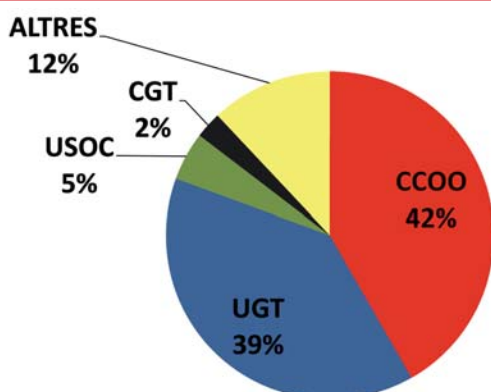
Avui encara hi ha alguns empresaris que intenten manipular els resultats de les eleccions, interferint en els processos electorals, amenaçant candidats i, fins i tot, acomiadant les persones que es presenten o promocionant candidatures amigues que saben que no els portaran problemes (les candidatures anomenades *grogues*).

El sistema d'eleccions sindicals que tenim no és perfecte, però això no treu importància als resultats ni exigeix els delegats i delegades de fer la seva funció tan bé com puguin, amb transparència, dedicació i honestat. CCOO ens comprometem com a sindicat a formar-los i a exigir-los compromís amb els nostres valors, denunciant les males pràctiques i controlant els mals usos que es puguin fer com a representants dels treballadors i treballadores.

La feina en les eleccions sindicals continua i encara tenim molts aspectes que podem millorar. CCOO reivindicuem que aquells que treballen en empreses de menys de 6 treballadors i treballadores, que tots els que tenen un contracte temporal de curta durada, els que treballen com a autònoms dependents o els que pateixen persecució sindical per ser candidats, puguin votar i ser escollits en les properes eleccions. ■ **Marc Contijoch**

Representativitat sindical

Total Catalunya

L'augment dels preus dels productes de primera necessitat fa insuficient la revaloració de les pensions

EVOLUCIÓ DEL PODER ADQUISITIU DE LES PENSIONS MAJORITÀRIES DURANT LA RECESSIÓ, CATALUNYA

Catalunya	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Revaloració de les pensions contributives ⁽¹⁾	4,10	2,40	2,00	2,30	0,00	1,00	1,00	0,25	0,25
Evolució IPC a Catalunya ⁽²⁾	4,20	2,50	0,70	2,50	3,00	3,60	0,30	-0,10	0,00
Pèrdua/Guany poder adquisitiu pensions a Catalunya	-0,10	-0,10	1,30	-0,20	-3,00	-2,60	0,70	0,35	0,25
Pèrdua acumulada poder adquisitiu des d'inici política retallades 2011					-4,30				
Pèrdua acumulada del poder adquisitiu durant la recessió 2007	-3,40								

⁽¹⁾ Font: CCOO a partir de dades de la Seguretat Social i l'INE

El 2012 només es van incrementar les pensions mínimes (en un 1,90%), que són minoria; la majoria de les pensions van restar congelades.

El 2013, la revaloració va ser de l'1% per a pensions superiors als 1.000 €, i del 2% per a les inferiors.

⁽²⁾ Font: Idescat, variació interanual del mes de novembre

CCOO de Catalunya ha criticat l'escàs percentatge de revaloració de les pensions per a aquest 2016. El Govern central, seguint la Llei dels Pressupostos generals de l'Estat, ha establert l'actualització general de les pensions de la Seguretat Social en un 0,25%.

D'acord amb el Reial decret 1170/2015, de 29 de desembre, sobre revaloració de les pensions del sistema de la Seguretat Social i d'altres prestacions socials públiques per a l'exercici 2016, aquest 0,25% s'aplicarà, tant al límit màxim com a les quanties mínimes, de les pensions contributives, de les no contributives, de les pensions residuals del SOVI (Seguro Obligatorio de Vejez e Invalidez) i de les assignacions a favor de fills amb discapacitat amb 18 anys o més.

Tenint en compte que l'IPC a Catalunya sol ser més inflacionari que el del conjunt de l'Estat, CCOO lamenta que aquest 0,25% ni tan sols arribi a compensar l'increment de preus del 2015 d'aquells béns i serveis de primera necessitat (0,7%), que majorment són consumits per persones pensionistes. És cert que al llarg del 2015 l'IPC general

a Catalunya s'ha mantingut invariable respecte de l'any anterior (0%), però els preus dels productes de primera necessitat (alimentació, vestit i habitatge) en termes agregats no han seguit la mateixa evolució i han crescut un 0,7%. Concretament, els preus de l'alimentació i de les begudes no alcohòliques han crescut un 2%, i els preus del vestit i el calçat han crescut un 0,5%, essent compensats només parcialment per la caiguda conjuntural dels preus de l'habitatge (-1,8%) atès el menor preu de l'energia.

A més, si comptem la pèrdua acumulada del poder adquisitiu de la majoria de pensionistes des d'inici de la recessió del 2007, ens adonarem que aquesta actualització del 0,25% no només no ho corregeix, sinó que queda lluny de restaurar-ho.

Política de retallades

La pèrdua de poder adquisitiu va accelerar-se especialment a partir de les polítiques d'ajust engegades el 2011: fruit de les retallades en l'accés a serveis i a prestacions públiques, les persones van haver de destinar més part de la seva ren-

da (també més reduïda) a pagar per serveis públics anteriorment disponibles. En aquest context, la congelació de la majoria de pensions durant el 2011 i 2012, i les successives revaloracions en un escàs 0,25%, han provocat el debilitament accelerat de la renda disponible familiar. Fent el càlcul del que representa la pèrdua acumulada de poder adquisitiu per a la majoria de les persones beneficiàries de pensions, des de l'inici de la recessió (2007), trobem que ha estat del -3,4%. Si s'analitza aquesta pèrdua des de l'aplicació de les polítiques d'ajust pressupostari (2011), ha estat del -4,3%.

La realitat, doncs, xoca amb el discurs que en els darrers temps està fent el Govern de l'Estat a propòsit de la millora de l'economia. Una certa estabilitat dels preus amaga el triomfalisme de la gran recuperació del poder adquisitiu, quan aquestes dades no fan més que confirmar la continuïtat dels efectes negatius de les polítiques d'ajust pressupostari. I són uns ajustos que afecten la població en general, però d'una manera molt desfavorable els pensionistes en particular. ■

Les persones estrangeres continuen tenint problemes per no caure en la irregularitat, segons la memòria del CITE

Durant el 2015, les oficines del Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers (CITE) a Catalunya van rebre prop de 14.000 visites, xifra que representa l'atenció a 9.667 persones (el 59% dones), que van fer més de 23.000 consultes. Per procedència, el 14,6% tenen nacionalitat marroquina, seguits del 9,8% de persones nascudes a Bolívia, el 5,8%, a Equador, o el 5,7%, a Hondures, encara que si tenim en compte el total de persones d'origen llatinoamericà, aquestes superen el 50%. El percentatge de persones ateses en situació irregular és del 43,2%, i el 48,4% no treballen. De les que treballen, el 55,3% ho fan de manera irregular, especialment dones en el servei domèstic (44%), que representen el 47,9% del total del treball irregular.

Les dades de la memòria del 2015 del CITE posen de manifest, com en anys anteriors, les dificultats de les persones estrangeres per mantenir o accedir a la regularitat com a conseqüència de la crisi econòmica. Aquesta situació fa difícil complir els requisits per acollir-se a l'arrelament social (el 16% de les consultes) o per renovar les autoritzacions de residència o de treball (el 16,9% i 10,9% de les consultes, respectivament), amb l'efecte que això té per al manteniment de la regularitat de les seves famílies.

És evident que aquestes dades no es poden extrapolar al conjunt de la població estrangera que resideix a Catalunya, ja que es tracta de les persones que hem atès a la nostra xarxa d'oficines. Tan-

mateix, pel nombre de persones ateses i la distribució territorial de les nostres oficines podem afirmar que posen de manifest les tendències sobre la situació de la immigració a casa nostra. És per això que des de CCOO de Catalunya seguim reclamant mesures de flexibilització dels procediments d'accés i de manteniment de la regularitat mentre duri l'actual situació de crisi.

30 anys construint igualtat i ciutadania

Enguany es compleixen 30 anys de la creació del CITE i la memòria que presentem posa de manifest l'èxit d'una aposta innovadora i agosarada que unes persones vinculades al sindicat van tirar endavant en un moment en què la immigració a l'Estat no superava el 2% i hi havia més de dos milions d'espanyols a l'estranger. Aquests 30 anys de treball continuat han estès la xarxa del CITE per tot el territori, amb el suport d'administracions de tots els àmbits, per donar suport a centenars de milers de persones immigrades i per promoure la seva integració social i laboral. 30 anys defensant drets, promovent la convivència, treballant per a la cohesió social, denunciant les discriminacions, garantint un procés migratori amb drets, adaptant-nos a les demandes de mobilitat internacional, projectant-nos internacionalment... En definitiva, 30 anys construint igualtat i ciutadania.

■ **Carles Bertran**

Conveni entre la Fundació ACSAR i el CITE de CCOO per atendre les persones refugiades que arriben a Catalunya

l'atenció a les persones refugiades o potencials sol·licitants d'asil i protecció internacional que ja es troben aquí des de fa temps, les dues entitats volen sumar sinergies per donar les respostes més eficaces a aquest nou repte i per assolir l'objectiu comú d'aconseguir la inclusió social i laboral d'aquestes persones.

En l'acte de signatura del conveni, hi van participar Carles Campuzano, president de la Fundació ACSAR; Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya; Ghassan Saliba, president del CITE de CCOO, i Carles Bertran, responsable de Migracions de CCOO de Catalunya i director del CITE.

Amb aquest conveni les dues entitats

han acordat, entre altres aspectes, organitzar accions de sensibilització de la societat a favor de la convivència, els drets humans i la solidaritat internacional. També organitzaran en els locals de CCOO arreu de Catalunya sessions adreçades a les persones refugiades i potencials sol·licitants d'asil i protecció internacional, amb l'objectiu d'oferir-los seguiment i acompanyament jurídic i coneixement de l'entorn social i laboral.

Ambdues entitats, cadascuna des del seu àmbit d'actuació, fa molts anys que treballen per la defensa dels drets de les persones refugiades i immigrades, per la seva inclusió social i laboral, i per la defensa dels drets humans en general. ■

La Fundació ACSAR (Associació Catalana de Solidaritat i Ajuda als Refugiats) i el Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers (CITE) de CCOO van signar el passat 15 de gener un conveni de col·laboració amb l'objectiu d'atendre adequadament les persones refugiades que arribaran a Catalunya i també aquelles que ja es troben al nostre territori.

Davant l'esperada arribada de persones refugiades procedents de diversos països en conflicte, sobretot de l'Orient Mitjà, però també amb la voluntat de millorar

QUOTA D'AFILIACIÓ PER A L'ANY 2016

El Consell Confederal, en el seu Programa d'acció, va establir, fa dos anys, entre altres qüestions, un pla integral de quotes que permetés, en un temps prudencial, adequar-les a la situació econòmica, social i afiliativa. L'aplicació de la quota es realitzaria a partir dels ingressos i no de la situació laboral.

Així, per al 2016, i atesa la complexitat que representa automatitzar la quota per a les diferents realitats laborals, en funció dels ingressos de les persones afiliades, la quota d'afiliació s'ha definit per trams i serà la següent:

General ordinària (V): 11,50 euros

Aplicable a totes les persones afiliades que tinguin retribucions o prestacions superiors al 235% de l'SMI (21.338 € bruts /any).

General reduïda (G): 11,20 euros

Aplicable a totes les persones afiliades que tinguin retribucions o prestacions entre el 135% i el 235% de l'SMI (de 12.259 € a 21.338 € bruts/any).

Especial (E): 6,75 euros

Aplicable a totes les persones afiliades que tinguin retribucions o prestacions superiors a la renda mínima d'inserció (RMI) i inferiors al 135% de l'SMI (de 5.112 € a 12.259 € bruts/any).

Superreduïda (S): 2 euros

Aplicable a totes les persones afiliades que no tinguin retribucions o que tinguin retribucions o prestacions iguals o inferiors a la RMI fixada per a cada any (5.112 €/any).

Acció Jove (S): 2 euros

Joves, menors de 30 anys, a la recerca de la primera ocupació.

Quota zero: 0 euros

Per a persones en situació d'atur sense ingressos. Cal sol·licitud prèvia i validació del sindicat. Aquesta quota no inclou els serveis jurídics ni l'assegurança d'accidents.

Quota militant (M): 15 euros

Per a afiliats i afiliades que vulguin col·laborar reforçant econòmicament el sindicat afegint una petita aportació voluntària de 3,50 euros mensuals a la quota general ordinària i de 3,80 euros a la quota general reduïda. S'ha de sol·licitar per escrit al sindicat.

Quota de jubilats (amb ingressos sense justificar): 8,75 euros.

Els afiliats i afiliades jubilats continuen en el procés de transvasament iniciat el 2015, de les antigues quotes reduïdes E i R, en el qual s'incrementa la quota amb un suplement anual progressiu d'1 €/mes cada any per tal d'adequar-la a les prestacions percebudes. En el cas de presentar justificants de prestacions inferiors al 135% de l'SMI es mantindria la quota especial.

La quota d'afiliació cobreix una pòlissa col·lectiva de nou mil euros (9.000 €) en cas de mort per qualsevol tipus d'accident a l'afiliat o afiliada amb una antiguitat mínima d'un any i que està al corrent de pagament, excepte per a la situació de quota zero.

Per accedir a qualsevol quota inferior a la general, cal presentar la documentació que acrediti la situació laboral de l'afiliat o afiliada i el certificat de retribucions o prestacions (full de salari, certificat de prestació atur o pensió), i es farà efectiva a partir d'aquesta comunicació.

La quota sindical es considera despesa deduïble a l'efecte de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Per justificar-la, cal conservar els rebuts pagats o els fulls de nòmina. També se'n pot extreure un certificat des de l'espai reservat als afiliats i afiliades del web de CCOO de Catalunya: www.ccoo.cat

SMI: salari mínim interprofessional per al 2015: 9.080,60 €/any.

RMI: renda mínima d'inserció per al 2015 a Catalunya: 426 €/mes. ■

CCOO recull milers de joguines en una nova campanya de la Xarxa d'Acció Solidària (XAS) i les associacions Sonrisas i REIR

Per segon any consecutiu, diferents comitès d'empresa i locals de CCOO de Catalunya han demostrat amb fets la solidaritat popular i obrera, a través d'una nova campanya de recollida de joguines i material escolar. Aquesta campanya ha estat organitzada conjuntament entre la Xarxa Acció Solidària (XAS) i les associacions Sonrisas i REIR, amb el lema "Cap nen i nena sense joguina ni material escolar".

Aquest any, la campanya es va iniciar el dia 1 de desembre quan en diferents locals de CCOO es van posar punts de recollida. També la campanya ha arribat a diferents empreses, on els comitès de representació dels treballadors i treballadores han organitzat la recollida de joguines i material escolar.

CCOO de Catalunya, que forma part de la XAS, considera que la consolidació i l'èxit de les campanyes, tant de la recollida de material escolar entre juliol i setembre passats, com de la campanya de recollida de joguines i material escolar per Nadal, demostra l'aposta perquè els locals del sindicat siguin punts de referència de la solidaritat popular, i el compromís de la representació sindical a les empreses per aconseguir una gran demostració de la solidaritat obrera. ■

La mala gestió de la FP limita les oportunitats de l'alumnat

La mala gestió que tenim actualment del sistema de formació professional limita greument les oportunitats personals i professionals de l'alumnat que estudia algun curs d'aquest tipus d'estudis. Aquest fet suposa un alt cost tant econòmic com social que serà irrecuperable si no s'estableixen mesures per evitar-lo.

Les estadístiques són devastadores i ens indiquen que d'un grup de 35 alumnes de formació professional de grau mitjà, 5 no finalitzaran el primer curs, 14 no es graduaran i només 16 acabaran els estudis. D'aquests 16, només 1 trobarà feina estable relacionada amb els estudis realitzats.

Les causes d'aquesta situació estan provocades per la crisi financera i les polítiques injustes, inútils i ineficaces aplicades pels governs espanyol i català per fer-hi front, com ara la reforma laboral, que ha provocat la destrucció de llocs de treball i l'empitjorament de les condicions de treball.

També hi ha contribuït de manera molt significativa la disminució, un 17%, dels recursos destinats a educació els darrers 5 anys, l'augment del nombre d'alumnes per classe (fins a 40 en alguns casos), la precarietat laboral dels professors, la falta de protocols de coordinació entre l'etapa obligatòria i la postobligatòria o la utilització de la formació professional per separar els "mals estudiants" i la falta d'atenció personalitzada tant durant el curs com en les pràctiques a les empreses.

Desajust dels estudis

A més, també ha empitjorat la situació, el desajust entre els estudis amb més oferta i els que tenen més inserció laboral, el funcionament deficient del Servei d'Ocupació de Catalunya (que només canalitza el 2% de la inserció laboral d'aquests ensenyaments) o la falta de coordinació entre els departaments d'Ensenyament i d'Empresa i Ocupació,

Només 1 de cada 35 alumnes trobarà feina estable relacionada amb els estudis realitzats

que dificulta el desenvolupament d'una llei de formació i qualificació professionals mal dissenyada.

Per CCOO la qualificació de les persones és imprescindible per garantir un mercat de treball que es basi en el valor afegit i no en un que fonamenti la seva competència en els costos i generi llocs de treball precaris i poc qualificats. Per això demanem que es recuperi el diàleg social, es facin estudis objectius sense maquillar les dades i es concretin les mesures anunciades per a la formació professional per posar remei a la situació actual. ■

Nou conveni per acreditar les competències professionals

CCOO de Catalunya ha signat un conveni amb la Generalitat de Catalunya, a través del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC) i del Departament d'Ensenyament, per facilitar l'avaluació i l'acreditació de l'experiència laboral i la formació no formal de les persones treballadores, especialment aquelles amb necessitats de qualificació.

Aquest acord, que estarà en vigor fins al 31 de desembre del 2016 i que serà prorrogable anualment fins al 2019, té com a objectiu millorar la qualificació professional de treballadors i treballadores per tal d'incrementar les seves oportunitats de trobar feina mitjançant l'obtenció d'una acreditació oficial.

Les persones que participin en el procediment d'avaluació i d'acreditació de competències podran obtenir una acredita-

ció oficial que facilitarà convalidacions, exempcions parcials o totals de títols de formació professional i certificats de professionalitat.

Aquest procediment consta d'una fase d'assessorament i d'una d'avaluació. La primera inclourà l'orientació professional necessària per al disseny d'itineraris mentre que en la segona fase es realitzarà l'avaluació de les competències professionals.

Per CCOO, la posada en marxa d'aquest conveni marc permetrà dur a terme les accions concretes que se'n derivin, mitjançant convenis específics que detallaran tant les qualificacions per avaluar com els col·lectius de treballadors i treballadores a qui s'adreça el procediment. ■

No hi haurà canvi a l'Ajuntament de Barcelona si no canvien les relacions laborals

El nou govern de l'Ajuntament de Barcelona té l'oportunitat de canviar la relació amb els seus treballadors i la ciutadania

Les eleccions municipals del maig del 2015 van expressar una voluntat majoritària de canvi polític, i concretament de canvi en la gestió de les administracions locals i dels serveis públics que aquestes presten directament o indirecta. A l'Ajuntament de Barcelona aquesta opció es va concretar en el triomf relatiu de Barcelona en Comú. CCOO, organització sindical majoritària tant al conjunt de l'Administració local de Catalunya com a l'Ajuntament de Barcelona, valoràvem, i encara valorem, aquests resultats i els conseqüents canvis de govern municipal com una oportunitat decisiva per revertir la tendència regressiva imposada fa temps per opcions privatitzadores i darrerament per les restriccions i retallades de la falsa austeritat.

Degradació de les condicions laborals

En concret, a Barcelona, després de molts anys de variacions sense continuïtat de models de gestió, així com d'extensió de la privatització de serveis, s'hi ha configurat un mapa, prou complex i gens racional, d'organismes, entitats, ens empresarials i empreses públiques. Tot això ha comportat la dispersió de polítiques de personal i la degradació de les condicions laborals. El canvi que va demanar la ciutadania a les urnes passa per revertir aquesta situació i per una política decidida d'impuls als serveis públics municipals, de millora contínua de la seva qualitat. S'han d'endegar polítiques que, des de l'anàlisi concreta dels diferents serveis i de les necessitats de la ciutadania, estableixin objectius així com l'adient dotació de recursos i mitjans de valoració de la seva consecució. Aquest canvi en la gestió no es pot fer sense obrir-la a la ciutadania que la rep, per fer-la més eficaç socialment; però tampoc es pot realitzar sense comptar amb

el compromís de la gent que treballa directament o indirectament per l'ajuntament; gent que s'afilia i/o que vota els seus representats sindicals.

Des de CCOO, des de la nostra autonomia basada tant en la defensa dels drets laborals com dels drets socials, assumim la part que ens correspon d'aquest compromís. Ara bé, ja toca avançar en el fet de fer realitat el canvi també en les relacions laborals i en l'homogeneïtzació de les condicions laborals, així com actuar contra la precarietat i aturar la privatització. S'ha d'estudiar amb criteris de racionalitat i eficàcia social l'opció per a la gestió directa o indirecta dels serveis, s'ha de simplificar l'embolic de fórmules jurídiques sota les quals es presten els serveis. I, sobretot, s'ha de dialogar i negociar amb les organitzacions sindicals que els treballadors i treballadores han decidit democràticament que els representin. ■ **Pepe Gálvez**

L'Ajuntament retorna l'1% de la massa salarial al seu personal

El passat 18 de febrer es va arribar a un acord per a la devolució de l'1% de la massa salarial amb els increments corresponents i els endarreriments des del 2007 als treballadors i treballadores de l'Ajuntament de Barcelona. El compliment d'aquest acord serà efectiu el mes d'abril d'enguany i afecta el personal funcionari i laboral (actius i passius) de l'ajuntament, dels organismes autònoms i dels ens instrumentals.

Amb aquest acord s'acata la sentència de l'1% del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que desestimava el recurs d'apel·lació interposat per l'ajuntament en relació amb l'augment de l'1% de massa salarial que demanava la Secció Sindical de CCOO a l'Ajuntament de Barcelona per als seus treballadors i treballadores.

CCOO celebra que, finalment, s'acati la sentència de l'1%, agraeix el suport rebut dels treballadors i treballadores en aquesta justa reivindicació i es compromet a verificar que el pagament s'adeqüi als termes de la sentència per poder comunicar al jutjat contenciós administratiu si aquesta s'ha executat de manera correcta.

CCOO mantindrà aquesta fermesa i la voluntat d'arribar a acords, reivindicant els drets de tota la plantilla a la negociació del proper acord de condicions laborals. ■

Conflicte permanent a la sanitat pública catalana

D'ençà que l'actual Govern de la Generalitat va nomenar el passat 14 de gener el Sr. Toni Comín nou conseller de Salut, lluny de ser una època tranquil·la pel que fa als conflictes a la nostra sanitat pública, ha estat tot el contrari.

Des de la Federació de Sanitat de CCOO, el mateix dia del nomenament del nou conseller de Salut, li vam adreçar tota una sèrie de peticions, que requerien garantir una sanitat pública al 100% i de qualitat, per la qual cosa calia esmenar les polítiques sanitàries que s'havien dut a terme els darrers anys a Catalunya. Li demanàvem específicament aturar les externalitzacions i privatitzacions a costa de diners públics, transparència en el pressupost destinat a sanitat, oferta pública d'ocupació i recuperar tant la plantilla de professionals que havíem perdut com els drets d'aquests que s'havien perdut l'any 2012.

La situació als hospitals ha estat tan caòtica que les ambulàncies no podien descarregar els pacients

Col·lapse als serveis d'urgències

A partir d'aquí, CCOO hem participat activament en tot un conjunt de conflictes generats en l'àmbit de la sanitat catalana. Pel que fa a la problemàtica del col·lapse dels serveis d'urgències, l'hem viscut en primera línia a llocs com l'Hospital de Blanes, l'Hospital de Calella, l'Hospital Germans Trias i Pujol, l'Hospital del Mar, l'Hospital de Viladecans i fins i tot a l'hospital més gran de Catalunya, com és l'Hospital de la Vall d'Hebron. En tots els casos ens hem trobat amb un denominador comú i ha estat el tancament de llits a les unitats d'hospitalització i manca de professionals per atendre els usuaris i usuàries. Tot és conseqüència de les retallades que fa temps que patim i que des de CCOO hem denunciat a tots els fòrums i des de tots els àmbits. La situació, en alguns moments, ha estat tan caòtica que ni tan sols les ambulàncies podien descarregar nous pacients i s'han vist obligades a derivar pacients a altres centres sanitaris. Pel que fa a la recuperació de plantilla, drets i retribucions del conjunt de treballadors i treballadores del sector públic, fa mesos que fem mobilitzacions, concentracions, tancades, reunions, intervencions parlamentàries... en coordinació amb l'Àrea Pública de CCOO, que s'han vist aguditzades aquests mesos de gener i febrer, de tal manera que hem forçat les negociacions a la Mesa General de Funció Pública, i sembla que finalment la lluita començarà aviat a donar els primers fruits.

En definitiva, des de CCOO volem que a la sanitat catalana es reverteixin totes aquelles pèrdues patides els darrers anys, recuperant, d'una banda, la qualitat assistencial que els nostres usuaris i usuàries necessiten i, de l'altra, el conjunt de drets laborals que els professionals que hi treballen es mereixen. ■ **M. Àngels Rodríguez**

Els treballadors i treballadores de la Generalitat recuperen la paga extra del 2012

El Parlament de Catalunya ha aprovat una resolució en relació amb el retorn dels drets econòmics i laborals dels treballadors i treballadores de la Generalitat, presentada conjuntament per tots els grups parlamentaris.

Aquesta resolució ha estat possible després de mesos de mobilitzacions, protestes i tancades dels treballadors i treballadores de la Generalitat de Catalunya.

Segons la resolució aprovada, es garanteix el cobrament del que resta pendent de la paga del 2012 en els exercicis pressupostaris 2016 i 2017, i es fixa com a

data màxima de percepció el 31 de març del 2018. Es deroga de forma gradual l'Acord de Govern per eliminar l'aplicació del descompte del 5% perquè es cobri la paga íntegra.

Així mateix, el Govern no aplicarà noves mesures per limitar el dret a percebre la paga extra del 2012; es recuperen els dies de permís i de vacances per antiguitat des del 2016.

Finalment, la resolució obliga la Mesa General de la Funció Pública a establir un calendari de negociació per a la recuperació de les pagues del 2013 i del 2014,

així com de la resta de drets arrabassats el 2012.

Els sindicats presents a la Mesa de la Funció Pública (CCOO, IAC i UGT) valoren aquesta resolució com un pas endavant en la recuperació dels drets laborals arrabassats, lamentant que el Govern anterior no hagués atès les demandes dels treballadors i treballadores públics, alhora que demanen a l'actual Govern un canvi d'actitud, en el fons i en les formes, per millorar les condicions econòmiques, laborals, professionals i socials del personal de la Generalitat i del seu sector públic. ■

CCOO es mobilitza a les caixes per un conveni just

La patronal del sector de l'estalvi no en té prou amb la reducció de 48.000 llocs de treball i el deteriorament de les condicions laborals

Després de més d'un any de negociació i dues pròrrogues de la vigència del conveni anterior per evitar els efectes de la seva pèrdua, que introduí la reforma laboral, la negociació del conveni col·lectiu de caixes d'estalvi segueix en una situació d'absolut bloqueig. El conveni, d'àmbit estatal i que regula les condicions de treball d'uns 68.000 treballadors i treballadores del sector, es troba en un punt de total estancament fruit de les pretensions d'una patronal que, no satisfeta amb uns beneficis, l'any 2015, de més de 2.000 milions d'euros, vol utilitzar la negociació com una eina per aconseguir tenir les plantilles treballant de les 8 del matí a les 8 del vespre, sense cap possibilitat de promoció ni d'increment salarial durant 4 anys més (i ja en van 3 en els últims 4) i amb l'amenaça permanent de la mobilitat geogràfica sense cap tipus de compensació. El que pretenen, amb l'excusa de la modernització del conveni, és tenir unes plantilles en unes condicions de treball més pròpies de l'època feudal que de l'actualitat. I això, a més, en un sector en el qual, en els darrers anys, s'han perdut més de 48.000 llocs de treball i s'han deteriorat les condicions de treball de forma reiterada (reducció de salaris, mobilitat geogràfica, reduccions de jornada forçoses, etc.).

Donant la cara davant de la clientela

CCOO coneixem perfectament quina és la realitat i els obstacles als quals encara s'ha d'enfrontar el nostre sector. No només els coneixem, sinó que cada dia els patim els milers de companys i compa-

Les direccions del sector volen plantilles més pròpies de l'època feudal que de l'actual

nyes que hem de donar la cara davant de la clientela per unes decisions que han pres les nostres direccions amb el silenci còmplice del Banc d'Espanya i que la majoria de vegades no compartim.

I tenim propostes per regularitzar i modernitzar el conveni, però també tenim clar que aquesta modernització no requereix la desregulació de les condicions de treball i la pèrdua de drets laborals, ans al contrari, passa per la qualificació professional i l'especialització de les plantilles així com per la segmentació de la clientela per millorar-ne, així, l'atenció i l'assessorament, i, especialment, requereix la valoració de la professionalitat dels companys i companyes mitjançant unes condicions de treball que valorin i retribueixin de forma justa l'esforç i la professionalitat d'unes persones que han vist com es deterioraven les seves condicions de treball durant anys, alhora que patien una pressió desmesurada de les seves direccions i el rebuig d'una part de la socie-

tat per una situació que no han creat i de la qual no són responsables.

Davant d'aquest escenari l'únic plantejament possible és el de la mobilització i el conflicte, per defensar la negociació d'un conveni que contingui les millores que es mereixen les plantilles del sector: increments salarials certs, manteniment dels triennis i dels plusos, promoció objectiva, reducció de les tardes de dijous i mesures que afavoreixin la conciliació i la igualtat. Especialment, si tenim en compte els últims anys viscuts al sector i les declaracions de les direccions i del Banc d'Espanya i el Ministeri d'Economia, la reestructuració al sector no ha finalitzat (i ja en sabem les conseqüències en termes d'ocupació).

El que tenim claríssim a CCOO, i així ho defensem en la negociació, però també amb la mobilització, és que el que cal, més que cap altra cosa, és un conveni just. ■ **Carles Domingo**

Dies de conflicte en moltes empreses catalanes

Des de finals de l'any passat se succeeixen notícies sobre conflictes en empreses diverses, que han suposat mobilitzacions i negociacions amb implicació directa de la gent de CCOO.

Per exemple, a Covestro —empresa del grup Bayer dedicada a la producció de polímers i plàstics—, la plantilla ha demanat a la direcció que busqui alternatives al tancament de la planta de Vila-seca. Una situació similar té lloc a la factoria de Procter & Gamble de Mataró, ara en venda: CCOO ha exigint un procés de negociació per a la subrogació dels treballadors. Els bons beneficis empresarials a Mecalux de Cornellà no han servit perquè la direcció s'escolti les millores socials i salarials que demana la plantilla, que ha convocat aturades. Hi ha hagut desacords entre la direcció i el personal a EMTISA, del Grup Nissan, en matèria d'incrementos salarials, a Abantia Industrial, per exigir el pagament de nòmines pendents, o a Seat Componentes del Prat de Llobregat, per fer trasllats a Seat Martorell amb l'excusa d'un hipotètic sobrant de plantilla. CCOO també

ha intervingut per rebutjar la proposta de General Electric de reestructurar els negocis d'energia d'Alstom, que afectaria prop de 300 treballadors de diferents centres catalans. I seguint amb el sector industrial, el sindicat ha rebutjat l'anunci de retallada de 150 a 200 llocs de treball a Ercros o de cessament de l'activitat de Delphi Diesel Systems, a Sant Cugat del Vallès.

Més conflictes en el sector agroalimentari afecten la fàbrica de Bacardi de Mollet del Vallès, que avisava del tancament de línies de producció, acomiadant més de 80 persones; o a la cadena de forns SantaGloria Bakery (abans Molí Vell) i a Affinity Petcare —especialitzada en menjar per a mascotes—, ambdues amb acomiadaments a la vista.

En l'àmbit dels serveis destacarem mobilitzacions a Caprabo, pels canvis de les condicions laborals (trasllats, modificacions d'horaris, etc.). I, sobretot, per exigir salaris endarrerits a l'Hotel Marina Sand (abans Selvammar) de Lloret de Mar, a Suministres Girona —venda d'electrodomèstics—, a ALN Mediació i a ALN Telemarketing —que fan campanyes d'atenció al client—, o fins i tot a la sanitat, com ha passat a l'Hospital de Bellvitge.

Han sortit al carrer, a Girona, empleats i empleades del Grup Eulen, especialitzat en neteja i serveis auxiliars, i del Grup LD —neteja i desinfecció—, abans Ilunion, i a l'aeroport del Prat, els de Multiservicios Aeroportuarios, SA, al servei de la companyia de serveis de terra Swissport.

Finalment, ens referim al sector del transport, amb episodis de conflicte que han fet posicionar CCOO al costat dels treballadors i treballadores, del Metro de Barcelona, ADIF i Renfe, Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) o Barcelona Bus Turístic. ■

Molts treballadors i treballadores d'empreses emblemàtiques com Bacardi veuen perillar el seu lloc de treball

CCOO aconsegueix l'anul·lació de la doble escala salarial al conveni de col·lectivitats de Catalunya

CCOO ha aconseguit tombar la doble escala salarial per als menors de 35 anys en el sector de col·lectivitats, acordada per UGT i la patronal del sector, ACERCO (Associació Catalana d'Empreses de Restauració Col·lectiva).

La Federació de Serveis de CCOO va decidir interposar una demanda al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), en veure que el I Conveni col·lectiu de treball per al sector de les col·lectivitats de Catalunya, signat l'agost del 2013 sense el vot favorable de CCOO, volia assignar un salari inferior —d'11.000 euros bruts anuals— als treballadors i treballadores menors de 35 anys.

Ara, la Sala Social del Tribunal Suprem (TS) ha desestimat el recurs de cassació interposat per ACERCO contra la sentència que ja va dictar el TSJC el 2014, ratificant la il·legalitat d'aquesta discriminació.

Raó de CCOO, també al conveni d'hostaleria

D'altra banda, recentment el TSJC també ha donat la raó a CCOO per una demanda amb què s'oposava a la modificació, per part de la majoria a la Comissió Paritària del Conveni d'hostaleria de Catalunya (UGT i la Confederació Empresarial d'Hostaleria de Catalunya) de la quantia del complement salarial en espècie per manutenció a la província de Tarragona.

Aquestes demandes de CCOO responen al compromís del sindicat de no signar aquells acords contraris als interessos dels treballadors i treballadores. ■

El Fòrum Social del Baix Llobregat es mobilitza per l'educació i la sanitat públiques

Concentració setmanal dels companys de CCOO davant dels serveis territorials d'ensenyament

Recollida de signatures a l'Hospital Moises Broggi a Sant Joan Despí

L'aliança social de les forces de progrés sindical, social i polític del Baix Llobregat continua lluitant contra les polítiques regressives del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Encara que sembla que el nou Govern té un tarannà més dialogant, mantenim la lluita per la cobertura plena a totes les nenes i nens que necessiten beques menjador a la comarca. Després d'una gran concentració al novembre, estem fent reunions amb tots els grups parlamentaris per pressionar en aquesta qüestió. Compitem amb l'eina fonamental del consens i el treball conjunt d'una experiència com el Fòrum Social, que té més de 10 anys

d'història i que eixampla cada vegada més la seva base.

No al tancament de línies de P3

També estem impulsant, conjuntament amb altres plataformes locals, la lluita perquè no tanquin línies de P3 a la comarca. A Sant Feliu vam realitzar una concentració de suport a la Plataforma Sant Feliu es Mou, convocadora de l'acte, i vam utilitzar les mateixes reunions parlamentàries per presentar les nostres propostes, que se centren en la millora de les ràtios, la defensa dels llocs de treball i la no-necessitat de tancar cap línia. Hi ha un treball a la comarca molt valuós dels companys

i companyes del Sindicat d'Educació de la unió intercomarcal, que es concentren cada dilluns i dimecres, a les portes dels Serveis Territorials d'Ensenyament a Sant Feliu de Llobregat, i que han presentat una moció a tots els ajuntaments de la comarca i al consell comarcal.

Recollida de signatures als hospitals

La lluita pels pilars bàsics dels nostres drets ens va dur a canalitzar també la lluita per la sanitat pública i de qualitat amb la Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública del Baix Llobregat. En aquesta plataforma, a més de les organitzacions integrants del Fòrum Social, hi participen altres associacions de persones afectades per diverses patologies i companys i companyes membres dels comitès d'empresa i juntes de personal dels hospitals de la comarca. Així mateix, hi participa la Plataforma en Defensa de l'Hospital de Viladecans, amb la qual ens aliem per defensar la inversió imprescindible i la lluita contra les retallades i el col·lapse d'urgències, com vam reivindicar en la concentració del 7 de gener. La plataforma també s'està reunint amb grups parlamentaris i tenim pendent una reunió amb el conseller Comín. A ell, li lliurarem les gairebé cinc mil signatures recollides durant mesos davant de les portes de l'Hospital Moisés Broggi de Sant Joan Despí i l'Hospital de Sant Boi de Llobregat en contra de les retallades i per la posada en marxa de quiròfans i plantes tancades. ■

Toxo participa a Pallejà en un acte de reconeixement als bons resultats de CCOO en les eleccions sindicals

La sala Pal·ladius de Pallejà ha acollit, el 7 d'abril, un acte de reconeixement als bons resultats obtinguts per CCOO en les eleccions sindicals. Aquesta sessió va estar organitzada per CCOO del Baix Llobregat – Alt Penedès – Anoia – Garraf. El secretari general de CCOO, Ignacio Fernández Toxo, ha participat en aquest acte que ha comptat també amb les intervencions del secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, i del secretari general del territori, Toni Mora. CCOO ha obtingut, amb dades del 31 de desembre del 2015, en aquestes quatre comarques, 3.476 delegats per 2.841 el segon sindicat. ■

3a cursa solidària a Terrassa: corre 5 km i aporta 5 kg d'aliments

Aquest any tornem a situar la cultura i la pràctica de l'esport com una activitat integradora i solidària. Continuem fent una aposta ferma per la solidaritat, la suma de capacitats, el compromís i la cooperació, sense oblidar la crida: "Més justícia social!"

La Cursa Solidària per la Justícia Social està oberta a totes les persones, petites i grans. De fet, hi participen famílies senceres, atletes olímpics solidaris, gent amb problemes de mobilitat, companyes i companys amb paràlisi cerebral. I, a més, enguany, obrim la cursa als infants, que, si no volen córrer, podran gaudir d'un espai infantil de jocs. En les dues edicions anteriors es van recollir 10.000 kg d'aliments, que es van repartir a 1.390 famílies. S'hi van inscriure 1.500 persones, entre elles els 90 companys i companyes amb paràlisi cerebral de PRODIS, i hi van participar 200 persones voluntàries.

Novament, aquesta tercera edició, que serà el dia 3 d'abril, és possible gràcies al patrocini d'empreses solidàries, l'ajuda inestimable de l'Ajuntament de Terrassa, l'Esplai La Fàbrica, l'Esplai Guadalhorce i el Consell Esportiu del Vallès Occidental.

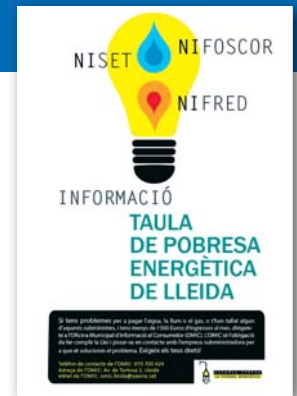
Els accents de la cursa continuen sent la lluita contra la malnutrició infantil, la reivindicació per trencar les barres físiques i mentals amb les capacitats diverses i el crit constant en contra de les violències masclistes. ■

El Ple de la Paeria aprova per unanimitat la moció per fer front a la manca de subministraments bàsics

El Ple de l'Ajuntament de Lleida va aprovar per unanimitat la moció presentada per la Taula per la Pobresa Energètica de Lleida, de la qual CCOO de Lleida forma part, juntament amb partits polítics, altres sindicats i associacions i entitats de Lleida. La Taula per la Pobresa Energètica va néixer amb l'objectiu de fer front als greus problemes socials derivats de la manca de subministrament de serveis bàsics com són la llum, el gas i l'aigua.

Aquesta moció aprovada, en primer lloc, proposa que l'ajuntament faci una difusió extensa i oberta de les possibilitats que dóna la Llei de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, i faciliti l'accés de les persones que tenen mancances d'aquest tipus a les mesures que proposa la llei. Per això les persones que es troben en situació de vulnerabilitat han de saber que les companyies no poden actuar pel seu compte i tallar-los el subministrament i, si ho fan, aquestes persones poden acudir a l'ajuntament, on els indicaran quins són els passos que han de seguir.

En segon lloc, la moció proposa que del deute energètic que hagin contret les famílies, l'ajuntament n'assumeixi el 25%, les persones afectades, el 8%, i de la resta se n'han de fer càrrec les companyies energètiques. ■

Les persones amb problemes per pagar els subministraments s'han de dirigir a l'Oficina Municipal d'Informació al Consumidor

CCOO denuncia que el Departament d'Ensenyament a Lleida fa adjudicacions irregulars

Al setembre, CCOO d'Educació va rebre diverses queixes de docents sobre irregularitats i situacions anòmales en l'adjudicació de places vacants, en les quals van començar a treballar docents que no constaven nomenats a les adjudicacions. CCOO d'Educació, després de fer la pertinent tasca d'investigació i preguntar sobre els fets al responsable del Departament d'Ensenyament a Lleida, va decidir denunciar-ho públicament.

El responsable del departament atribueix els nomenaments a una instrucció interna en la qual es dóna autorització per-

què els equips directius d'escoles i instituts puguin fer propostes de nova incorporació a docents. Propostes que es fan fora de temps i de forma. Així doncs, el sindicat es troba que a través d'una instrucció interna, contrària a la normativa bàsica d'aplicació de les adjudicacions d'estiu, el Departament d'Ensenyament "nomena a dit" persones sense fer-ho públic ni transparent.

CCOO denuncia aquesta forma de gestió, que vulnera la transparència i la publicitat dels nomenaments, i els drets de totes les persones que estan dins la borsa de treball. ■

La nova línia L9 Sud, un avenç de mobilitat de la ciutadania

L9 Sud ha de permetre planificar i reorientar la totalitat del sistema de transport per corregir els problemes ambientals i de salut pública que pateixen les nostres grans ciutats

Des del passat dia 12 de febrer, l'aeroport de Barcelona - el Prat està connectat amb la seva àrea metropolitana per la xarxa de metro. Així, l'L9 Sud enllaça la Zona Universitària i l'entorn aeroportuari, tot donant servei a barris de les ciutats de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat i el Prat de Llobregat, que no disposaven d'aquesta infraestructura.

Des del punt de vista laboral, l'L9 Sud permet accedir en transport públic d'alta capacitat a importants centres d'activitat: el recinte Fira (Gran Via), Parc Logístic i Mercabarna (Zona Franca), polígons industrials (al Prat i l'Hospitalet) i l'aeroport i els seus voltants (amb tres parades).

Els treballadors i treballadores de l'aeroport sense recàrrec

L'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona ha fixat un recàrrec de 2,35 € per al bitllet senzill i la T-10 a l'hora d'arribar a les estacions de les terminals T1 i T2. A partir de la tasca sindical, s'ha establert un sistema per tal que les persones que tinguin el seu lloc de treball a les instal·lacions de l'aeroport no hagin d'abonar cap recàrrec. Seran els viatgers i viatgeres els que hauran de fer

front a aquest suplement, que té com a objectiu contribuir al finançament del transport públic.

La nova línia és una de les ampliacions més grans del ferrocarril metropolità, de prop de 20 kilòmetres. Facilita l'accés més segur i sostenible a les terminals de l'aeroport de Barcelona - el Prat, amb una freqüència de pas d'uns set minuts i amb connexions amb la xarxa d'autobusos, el servei de Rodalies i els Ferrocarrils de la Generalitat.

Des de CCOO de Catalunya considerem que som davant d'un sensible avenç del dret a la mobilitat sostenible a l'entorn metropolità de Barcelona. Aquesta nova connexió entre el Barcelonès i el Baix Llobregat pot permetre millorar la qualitat de vida d'una part dels habitants de Catalunya, i, més concretament, reduir els riscos laborals i les despeses de molts treballadors i treballadores. ■ **Jose Manuel Jurado**

Avancem junts

El Port de Barcelona posa al teu abast la xarxa logística i de serveis més avançada. Perquè disposa de prop de 100 línies regulars que el connecten amb 300 ports dels 5 continents, 30 terminals de mercaderies especialitzades, terminals marítimes interiors repartides per la península Ibèrica i el sud de França i connexió ferroviària amb Europa amb l'ample de via internacional.

Tot això, sumat al segell de qualitat Efficiency Network o a la darrera ampliació per arribar a una capacitat de moviment de 5 milions de contenidors anuals, fa del Port un *hub* que no para de créixer i que ens fa avançar junts.

Port de Barcelona, el primer *hub* logístic del sud d'Europa.

Port de Barcelona

La Cimera del Clima de París es resol amb un acord amb llums i ombres

Una organització social va ser la primera a presentar un informe independent sobre l'evolució dels gasos d'efecte d'hivernacle a Catalunya. Era l'any 2007. En la mateixa línia de treball, aquella organització també va desenvolupar dos estudis sobre l'ocupació al sector de les energies renovables. Es tracta de la primera força sindical del nostre país, CCOO de Catalunya.

Per aquelles dates, la Secretaria Confederal de Medi Ambient de CCOO d'Espanya era capaç de ser la primera a valorar, any rere any, l'evolució dels gasos d'efecte d'hivernacle, fins i tot abans que el Govern central. Els nostres companys desenvolupaven interessants treballs sobre l'ocupació a sectors inclosos en el que es pot considerar economia verda: mobilitat, energies renovables, gestió de residus o rehabilitació d'habitatges.

La crisi i les polítiques dels respectius governs han colpejat amb força el món sindical. Els nostres recursos s'han reduït i hem hagut d'optimitzar-los. Tot i això, el nostre sindicat també ha estat el primer a fer un debat a Badalona sobre els resultats de la Cimera de París. I amb CCOO de Tarragona es va organitzar una altra jornada en un territori tan sensible com les riberes de l'Ebre.

Acord històric, però insuficient

Som un sindicat actiu, que va més enllà dels temes que ens són propis a les empreses. Intentem contribuir al progrés de la nostra societat, incorporant la necessitat de vetllar per la qualitat de l'entorn ambiental. Per això el nostre sindicat també ha estat present a la Cimera del Clima de París (COP21). En coincidència amb la Confederació Sindical Internacional valorem l'acord resultant d'històric, des del punt de vista que tota la comunitat internacional assumeix el problema del canvi climàtic com un dels grans reptes de la humanitat (cap governant seriós ho pot qüestionar). S'estableix l'objectiu de no superar un increment de la temperatura mitjana de la Terra de dos graus i un sistema de seguiment a cada Estat.

L'acord de París, que entrarà en vigor el 2020 si el ratifiquen un mínim de 55 països (que, alhora, han de sumar un 55% de les emissions o més), no estableix objectius concrets en adaptació al canvi climàtic ni el finançament per a la cooperació internacional. S'incorpora una referència al concepte de transició justa i al treball digne, a proposta del moviment sindical. Però es tracta de part del preàmbul de l'acord, no del cos executiu i obligatori.

Som davant d'un pacte que tindrà una evolució o una altra a partir de la voluntat política dels signants. Estableix que tenim un seriós problema amb l'escalfament global, i apunta algunes mesures de correcció, molt insuficients. Si això esperona les diferents administracions públiques (i privades) a avançar en la incorporació de noves polítiques en matèria de sostenibilitat ecològica serem davant d'un nou paradigma que ens permetria mitigar i adaptar-nos a la situació que ja patim. Si no és així, tenim una mala peça al teler.

■ JM Jurado

Bosc de CCOO a Montornès del Vallès.
El compromís del sindicat amb el medi ambient ve de lluny

Deixarà de ser *interruptus* el tramvia de Barcelona?

CCOO havia reivindicat de manera molt activa la connexió de les dues xarxes de tramvia que hi ha a Barcelona: la que va des de la plaça de Francesc Macià fins al Baix Llobregat, i la que va des de la Ciutadella fins a Glòries i Badalona i Sant Adrià de Besòs, en els seus dos ramals.

L'existència de dues xarxes, a escassos quilòmetres l'una de l'altra, pel centre mateix de la ciutat, és un evident despropòsit, en termes d'eficiència de la xarxa de mobilitat pública, a l'efecte de desincentivar el trànsit privat i de preservar la qualitat de l'aire i, sobretot, a l'efecte de la utilitat, des del nostre punt de vista, per cobrir de manera segura, eficient i sostenible en el temps, la mobilitat obligada per raons de feina, estudis i altres necessitats de la ciutadania.

CCOO ha defensat la importància de garantir la connexió directa de les dues grans zones de concentració residencial i de llocs de treball que configuren el Barcelonès nord i el Baix Llobregat. Des del nostre punt de vista la connexió potenciarà de manera exponencial l'ús del transport públic, en tots els seus modes. Permetrà avançar, finalment, en una vella reivindicació nostra: la potenciació de la xarxa de busos en freqüències i horaris adequats a les necessitats del món del treball, cap als centres d'activitat, tot integrant en els nòduls d'intermodalitat bus, tramvia, metro i xarxa de rodalies i Ferrocarrils de la Generalitat.

Ara que el nou ajuntament ha manifestat la seva voluntat d'implementar, finalment, la connexió, d'acord també amb la conselleria de la Generalitat, CCOO reclama un ampli, modèlic i exemplar procés de participació, informació i proposta per a totes les institucions i organitzacions interessades en la mobilitat pública. Els sindicats han de tenir un paper essencial en aquest procés. ■ Vicenç Tarrats

Els nous Objectius de Desenvolupament Sostenible: una aposta mundial per eradicar la pobresa i combatre la desigualtat

Durant molts anys el desenvolupament humà va ser sinònim de creixement en el sentit clàssic. El PIB d'un país, per tant, mesurava la riquesa i, com a conseqüència, el que s'entenia com a "nivell de desenvolupament" dels pobles. Al llarg del temps, s'han anat introduint visions diferents que volien complementar aquest concepte situant les persones al centre de l'interès de les institucions mundials.

Per tant, s'ha introduït una nova mesura, l'IDH (índex de desenvolupament humà), un índex que es va crear prenent en consideració tres dimensions bàsiques per mesurar el desenvolupament i el benestar d'un país: 1) tenir una vida llarga i saludable, 2) la capacitat d'adquirir coneixements, 3) la capacitat per assolir un nivell de vida digne.

Treball digne

En aquest sentit, hem assistit també a un canvi interessant en la presa en consideració de la importància del treball, o més aviat del treball digne, com a factor de progrés i desenvolupament. Segons el Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD): "El treball permet a les persones guanyar-se la vida

i tenir una seguretat econòmica. És vital per assolir un creixement econòmic equitatiu, la reducció de la pobresa i la igualtat de gènere."

En el mateix sentit hi hagut una evolució en els plantejaments dels nous Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) promoguts per l'ONU, hereus dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM). Aquests últims eren 8 i amb el seu assoliment es pretenia eradicar la pobresa a escala mundial. Efectivament, el nombre de persones que viuen en situació de pobresa extrema arreu del món s'ha reduït en els últims 25 anys, en passar de 1.900 a 836 milions. Malgrat això, la situació segueix essent molt greu i queda clar que s'ha reduït

la pobresa, però que també ha augmentat la desigualtat.

Els ODS i/o l'Agenda 2030, per al desenvolupament sostenible, són part d'una estratègia mundial que pretén aconseguir que, per l'any 2030, la situació mundial en matèria de drets humans i individuals sigui plenament sostenible en tres àmbits: l'econòmic, el social i l'ambiental. Tot aquest procés no va estar exempt de crítiques per part dels sectors socials i sindicals, i dels països en via de desenvolupament per: l'opacitat de les negociacions; la insuficiència, ja detectada abans de començar la seva posada en marxa, dels recursos imprescindibles per a un veritable assoliment dels objectius, i la manca de polítiques preventives de les desigualtats.

En els ODS, que són 17 (amb 169 metes), a l'objectiu núm. 8 almenys es menciona explícitament la voluntat de: "Promoure el creixement econòmic sostingut, inclusiu i sostenible, l'ocupació plena i productiva i el treball digne per a tothom".

No podem oblidar que la lluita pels drets de la classe treballadora, per ser efectiva i justa, ha de ser una lluita per a totes les dones i tots els homes arreu del món. S'han de combatre arreu la pobresa, les desigualtats i la violació dels drets humans.

■ **Michela Albarello**

Reps a casa més d'un exemplar de *Lluita Obrera*?

ENS VOLS AJUDAR A REDUIR LA DESPESA DE PAPER?

Si a casa teva hi ha més d'un afiliat o afiliada a CCOO de Catalunya, segurament rebeu més d'un exemplar de *Lluita Obrera* i probablement més d'un cop heu pensat que amb un ja en teniu prou. Doncs, si ens vols ajudar a reduir la despesa de paper i rebre només un exemplar de la revista a casa teva, envia'ns un correu a comunicacio@ccoo.cat o truca al telèfon 93 481 29 05 i comunica'ns quins són els afiliats de casa teva que poden deixar de rebre el seu exemplar de *Lluita Obrera*. Entre tots i totes racionalitzarem els enviaments de la nostra revista en paper i reduïrem les despeses del sindicat. ■

LA FRASE **Francisco de Quevedo y Santibáñez Villegas (Madrid, 1580 – Villanueva de los Infantes, 1645), fou un poeta i prosista del barroc espanyol i membre de la noblesa, de l'època del Siglo de Oro.**

“Nadie ofrece tanto como el que no va a cumplir.”

ASSESSORAMENT

Nou servei sobre dret hipotecari i clàusules sòl per a persones afiliades

Com puc saber si la meua hipoteca té clàusula sòl? El primer que haurem de fer serà buscar l'escriptura del préstec hipotecari i llegir-la detingudament. Haurem de fixar-nos en l'apartat "Interès" o "Tipus d'interès". Pot ser que no trobem la paraula *clàusula sòl* escrita literalment. Els bancs oculten la clàusula sòl i la camuflen en el contracte hipotecari, amb diferents termes.

Si ets afiliat o afiliada a CCOO i vols recuperar el diners que t'han cobrat de manera abusiva per la teva hipoteca, truca als telèfons 93 481 27 80 o 93 481 29 06. CCOO ofereix condicions especials per a les persones afiliades, i la primera consulta de valoració és gratuïta. ■

PUBLICACIÓ

Butlletí de socioeconomia

La Secretaria de Socioeconomia i el Centre d'Estudis i Recerca Sindicals de CCOO de Catalunya han iniciat la publicació d'un nou butlletí digital sobre socioeconomia titulat *Butlletí d'Actualitat Econòmica i Social*.

El butlletí es publicarà mensualment al web i presenta i valora una selecció d'informacions de temàtica econòmica i social, i hi permet accedir. Aquestes informacions poden ajudar a comprendre millor la situació actual. En aquest sentit, destaquen el resum de la conjuntura econòmica catalana, diversos temes d'actualitat econòmica, estudis socioeconòmics o l'explicació de diversa terminologia o conceptes tècnics utilitzats habitualment en aquests àmbits. ■

SOLIDARITAT

Apunta't a les Brigades 2016 a Palestina i a Colòmbia

Des de la Fundació Pau i Solidaritat de CCOO i l'Associació Catalana per la Pau s'organitzen, el mes d'agost del 2016, les Brigades de Solidaritat. Es tracta d'un compromís de caràcter voluntari en la formació i la sensibilització sobre els problemes que afecten els pobles del Sud i d'apropament a l'experiència de les organitzacions socials i sindicals que treballen pel canvi social a Palestina i a Colòmbia. A Palestina s'organitzen amb la Palestinian Farmer's Union, una organització no governamental que treballa donant suport a agricultors i agricultores palestins, les cooperatives agrícoles i els seus drets. A Colòmbia es col·labora amb la Fundación por la Defensa de los Derechos Humanos y el Derecho Internacional Humanitario del Oriente y Centro de Colombiano i amb la Central Unitaria de Trabajadores del Valle del Cauca. Podeu trobar més informació dels projectes a:

www.estiudesolidaritat.cat

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

El que fa gran un nombre són les històries que hi ha darrere

Gràcies a tots els col·laboradors, voluntaris, empleats, clients i accionistes que un any més han ajudat la Fundació Bancària "la Caixa" a aconseguir que darrere de cada nombre hi hagi grans històries:

- Més de 60.000 infants atesos.
- 23.000 llocs de treball creats.
- 800.000 persones grans en programes i tallers.
- 18.000 malalts avançats assistits.
- Més de 30.000 habitatges socials.
- 13.000 voluntaris.
- 15 milions d'euros en recerca.
- 2,2 milions d'alumnes en activitats educatives.
- Més de 3 milions de visitants als centres CaixaForum i CosmoCaixa.

Gràcies

Obra Social "la Caixa"